

WIEŚCI GMINNE

Antolin * Bilsko* Brzeziny* Ciechocin * Dąbie * Felinów * Gwizdów *
Kalenne* Lute* Majdan * Michałówka * Modliborzyce * Pasięka* Słupie *
Stojeszyn Pierwszy * Stojeszyn Drugi * Stojeszyn Kolonia* Świnki *
Węgliska * Wierzchowiska Pierwsze * Wierzchowiska Drugie *
Wolica Pierwsza * Wolica Druga * Wolica Kolonia * Kolonia Zamek *
Zarajec*

Nr 64

Wrzesień 2021

Kwartalnik wydawany przez Urząd Miejski i Bibliotekę u Kazimierza.
Miejsko - Gminną Bibliotekę Publiczną im. K. Zielińskiego
w Modliborzycach

**„MORALNOŚĆ PANI DULSKIEJ”
- PRZEDSTAWIENIE Z 1951 ROKU**

**„MORALNOŚĆ PANI DULSKIEJ”
- NARODOWE CZYTANIE 2021**

PROGRAM „CZYSTE POWIETRZE”

Dzięki zawartemu przez Burmistrza Modliborzyc Witolda Kowalika porozumieniu z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie w Urzędzie Miejskim w Modliborzycach został uruchomiony Punkt konsultacyjno - informacyjny Programu Priorytetowego „Czyste Powietrze”, w którym mieszkańcy gminy Modliborzyc otrzymują pomoc w procesie składania wniosku

o dofinansowanie, wyjaśnienie zasad otrzymania pomocy i pomoc w wypełnieniu wniosku o płatność. Przeszkolony w tym zakresie pracownik czeka na mieszkańców, którzy chcą otrzymać informacje o możliwości uzyskania atrakcyjnego dofinansowania na:

1. demontaż nieefektywnego źródła ciepła na paliwo stałe oraz zakup i montaż pompy ciepła;
2. demontaż oraz zakup i montaż nowej instalacji centralnego ogrzewania;
3. zakup i montaż mikroinstalacji fotowoltaicznej (od 2 kW do 10 kW);
4. zakup i montaż wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła;
5. demontaż oraz zakup i montaż ocieplenia przegrod budowlanych okien, drzwi zewnętrznych, bram garażowych (jeśli garaż jest ogrzewany).

Mamy nadzieję, że dzięki uruchomieniu Punktów konsultacyjno – informacyjnych w Urzędzie Miejskim w Modliborzycach wiele osób skorzysta z możliwości pozyskania dofinansowania. Pomoc pracownika Urzędu ma na celu usprawnienie procesu złożenia wniosku, jednak nie gwarantuje o przyznaniu dofinansowania. Pełna ocena wniosku zgodnie z kryteriami zawartymi w Regulaminie odbywa się w WFOŚiGW w Lublinie, który na podstawie złożonego wniosku i załączników kwalifikuje do przyznania wsparcia finansowego.

CENTRALNA EWIDENCJA EMISYJNOŚCI BUDYNKÓW

W dniu 1 stycznia 2021 roku weszła w życie ustawa z dnia 28 października 2020 r. o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r. poz. 2127). Zgodnie z art. 27g przedmiotowej ustawy przewiduje się utworzenie Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (CEEB), która ma służyć do zidentyfikowania źródeł emisji z budynków. Zgromadzone w CEEB jednolite w skali całego kraju dane na temat budynków i pochodzących z nich źródeł emisji będą stanowiły narzędzie do walki ze smogiem.

Od 1 lipca 2021 do 30 czerwca 2022 r. każdy Właściciel/Zarządca budynku ma obowiązek złożyć deklarację do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków, który ma na celu zebranie wszystkich danych dotyczących źródeł ciepła i spalania paliw w budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych. Każdy budynek, który posiada zainstalowane źródło ciepła lub spalania paliw o mocy nominalnej do 1MW należy zgłosić wypełniając odpowiednią deklarację.

Dla budynków, które już istnieją właściciel lub zarządca będzie miał 12 miesięcy (czyli do 30 czerwca 2022 r.). Dla nowopowstałych budynków termin ten będzie wynosił 14 dni od dnia pierwszego uruchomienia tego źródła ciepła lub źródła spalania paliw. W przypadku zmiany źródła ciepła właściciel lub zarządca budynku lub lokalu ma 14 dni od dnia, w którym zaistniała zmiana na złożenie nowej deklaracji.

Złożenie deklaracji jest obowiązkowe! Zgodnie z art. 27h ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz.U. z 2021 r. poz. 554) za niezłożenie deklaracji w ustawowym terminie przewidziane są sankcje karne.

Deklaracje należy składać przez internet, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego CEEB, dostępnego pod adresem <https://zone.gunb.gov.pl/> bądź w formie papierowej- osobiście w Urzędzie Miejskim w Modliborzycach pok. nr 4.

RODZINNE ŚPIEWANIE PIOSENEK ŻOŁNIERSKICH

Po długiej przerwie, spowodowanej epidemią koronawirusa, 15 sierpnia 2021 r., udało nam się znowu spotkać na rynku w Modliborzycach na tradycyjnym śpiewaniu żołnierskich piosenek. Festyn „Rodzinne Śpiewanie Piosenek Żołnierskich” zostało zorganizowane przez Urząd Miejski w Modliborzycach oraz Gminny Ośrodek Kultury w Modliborzycach. Patronat nad wydarzeniem objął Burmistrz Modliborzyc.

Podczas koncertu „Rodzinne Śpiewanie Piosenek Żołnierskich” usłyszeliśmy mniej i bardziej znane piosenki żołnierskie oraz utwory związane z wojskiem. Na scenie wystąpili: Lucjan Sajdak, Klub Seniora z Modliborzyc, Martyna Ciupak z Wierchowisk, zespół Piłatczanki, Anna Galek (Polichna), Stanisław Omiołek (Chrzanów), zespół Kawęczynianki, Ewelina Gąska, Zespół Śpiewaczy z GOK Modliborzyc z Jerzym i Patrykiem Mazurami, Nikola Daniewska, zespół Janowianki, zespół Branwiacy, Stanisław Rawski (Kocudza), zespół Róztoczanki (Branew), Michał Galek (Polichna),

zespół Facelia (Wierchowiska), zespół Borowiacy (Dzwola) i Stanisław Ślusarski (Lute).

Tradycyjnie na zakończenie imprezy wszyscy mogli skosztować wojskowej grochówki przygotowanej przez Koło Gospodyń Wiejskich „Wysokie Obcasy” w Modliborzycach.

Po części „żołnierskiej” wszyscy zgromadzeni zostali zaproszeni na potańcówkę zorganizowaną przez KGW „Wysokie Obcasy” w Modliborzycach, we współpracy z organizatorami pikniku „Rodzinne Śpiewanie Piosenek Żołnierskich”, gdzie mogli bawić się przy występach zespołów „Teraz My”, „Dziadek” oraz „Bohema”.

Pogoda była piękna, więc nic dziwnego, że tłumy mieszkańców odwiedziły tego dnia rynek w Modliborzycach. Podczas całego pikniku KGW „Wysokie Obcasy” zapewniło przybyłym gościom możliwość degustacji i zakupu przygotowanych smakołyków.

Na najmłodszych czekały liczne atrakcje, jak m.in.: pokaz ratownictwa medycznego w wykonaniu OSP Modliborzyc, dmuchane zjeżdźalnie, symulator rodeo, basen z kulkami. Ze wszystkich atrakcji dzieci mogły korzystać bezpłatnie.

Podczas imprezy była możliwość zaszczepienia się przeciw COVID-19 jednodawkowym preparatem Johnson&Johnson.

Tekst, foto. K. Pyc

DOŻYNKI

DIECEZJALNE DOŻYNKI W STASZOWIE

W dniu 22 sierpnia 2021 r. odbyło się diecezjalne dziękczynienie za plony. Uroczystość zgromadziła rolników z całej diecezji, którym towarzyszyli przedstawiciele władz samorządowych i duchowieństwa. Mszy świętej przewodniczył ksiądz biskup Krzysztof Nitkiewicz. W kazaniu zwrócił się do rolników, dziękując za codzienną pracę i trud. Podkreślił, że to przede wszystkim

rolnicze święto, i że to rolnicy w tym dniu w szczególności powinni zabrać głos, mówiąc o swojej codzienności. Poza wspólną modlitwą odbył się również tradycyjny korowód wieńców dożynkowych przy akompaniamencie orkiestry górniczej. Naszą parafię, a zarazem dekanat, reprezentowali przedstawiciele Koła Gospodyń Wiejskich z Modliborzyc i dzieci w tradycyjnych strojach.

M.C., zdjęcia A.K.

ŚWIĘTO PŁONÓW W WOLICY

W dniu 22.08.2021r. do kaplicy rolnicy przynieśli chleb i wieńiec wpleciony z tegorocznych zbóż i kwiatów. Mszę św. dziękczynną sprawował ks. dr. Piotr Tylec. Gospodarzami dożynek byli Anna i Rafał Sajdakowie, natomiast wieńiec dożynkowy wnieśli do świątyni Ewelina i Andrzej Tylusowie, Marzena i Artur Wojciechowsy. Dzieci Kornelia, Szymon T. i Szymon D. uświetniły wesołymi wierszykami uroczystość dożynkową. Wszystkim mieszkańcom, a w szczególności sołtysom, serdecznie dziękujemy za poświęcony czas i prace związane z przygotowaniem święta dziękczynienia.

Organizatorzy dożynek

DOŻYNKI POWIATOWE

Tegoroczne Dożynki Powiatowe odbyły się 29 sierpnia 2021 r. w Dzwoli. Gminę Modliborzycę reprezentowali mieszkańcy sołectwa Dąbia wraz z Burmistrzem Modliborzyc Witoldem Kowalikiem, Przewodniczącym Rady Miejskiej w Modliborzycach Adamem Kapustą oraz Sekretarz Gminy Modliborzycę Marzeną Dolecką-Jocek. Starostami dożynkowymi byli Anna Stolarz i Damian Chorębała z Dąbia.

Tegoroczny wieńiec dożynkowy, przygotowany przez mieszkańców

Dąbia, nawiązuje do tematyki sakralnej. Uwity został w kształcie Korony.

Korona symbolizuje Matkę Boską - Królową Polskich Łanów zbóż. Podstawę wieńca stanowi kwadratowy kadłub opleciony wszystkimi gatunkami zbóż z tegorocznych plonów. Z podstawy wznoszą się pałaki oplecione zbożem. Zakończone są one na górze wizerunkiem białej gołębic - symbolem Ducha Świętego, pokoju oraz pojednania. W centralnej części wieńca umieszczono kielich i hostię, które są symbolem krwi i ciała Pana Jezusa. Obok kielicha znajduje się Pismo Święte - symbol naszej wiary, który posiada każda rodzina.

Dziękujemy wszystkim za zaangażowanie w organizację i reprezentowanie Gminy Modliborzycę na tegorocznych dożynkach powiatowych.

K. Pyć

DOŻYNKI W WIERZCHOWISKACH

W niedzielę 5 września 2021 r. w kościele parafialnym w Wierzchowiskach rolnicy składali Bogu szczególne dziękczynienie za tegoroczne plony i szczęśliwe zakończenie zniw. W tym roku organizatorami dożynek byli mieszkańcy pierwszej części Wierzchowisk Drugich, których reprezentowali starostowie: Dorota Ciupak i Wojciech Żyśko.

Podczas uroczystej Mszy Świętej homilię wygłosił ksiądz Krzysztof Dzierżak z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Nowej Dębie. Organizatorzy w piękny sposób przypomnieli wszystkim, że to dzięki ciężkiej pracy rolników codziennie na nasze stoły trafia polski chleb. Podkreślili również, jak ogromną wartością jest przekazywanie kolejnym pokoleniom głębokiego umiłowania ziemi i pielęgnowania tradycji chłopskiej.

Rolnikom za ich ciężką pracę podziękowania złożyli także burmistrz Modliborzyc pan Witold Kowalik, przewodniczący Rady Miejskiej pan Adam Kapusta, w imieniu których głos zabrała sekretarz gminy pani Marzena Dolecka-Jocek. Przeczytała ona słowa św. Jana Pawła II, który tak wypowiadał się o pracy rolników: „Oddaję hołd spracowanym rękom polskiego rolnika, tym rękóm, które z trudnej czarnej ziemi wydobywały chleb dla kraju, a w chwilach zagrożenia były gotowe tej ziemi strzec i bronić”. Zaznaczyła także, iż pomimo trwającej wciąż pandemii, polską tradycję świętowania dożynek należy kultywować z myślą o młodych pokoleniach, gdyż dzielenie się chlebem jest wyrazem tego, że stanowimy wspólnotę.

Rolnicy, dziękując Bogu i Matce Bożej Nieustającej Pomocy, przynieśli do świątyni piękny wieniec, bochen chleba oraz zebrane przez nich owoce i plony. Swoje dary złożyli na ołtarzu, aby przez ten gest podkreślić wiarę w Boga, „który jest Stwórcą i Ojcem, z którego rąk wyszliśmy i do którego należy cały świat”.

Organizatorzy

ŚWIĘTO PŁONÓW W MODLIBORZYCACH

Dnia 5 września 2021r. odbyły się dożynki parafialne w Modliborzycach organizowane przez mieszkańców wsi Dąbie. Starostami dożynekowymi byli Joanna Rozińska i Damian Chorębała.

Atrakcją korowodu dożynekowego były dorożki konne prowadzone przez pana. E. Rozińskiego oraz pana W. Jarzynkę, z asystą OSP Dąbie

oraz orkiestrą dętą. Uroczystą mszę świętą odprawił ksiądz proboszcz Marcin Chłopek, a mieszkańcy Dąbia przedstawili krótki program artystyczny, w którym znalazły się m.in. wiersze o przeszłości wsi Dąbie. Po mszy świętej parafianie z o s t a l i

ugoszczeni ciastem wykonanym przez KGW „Dąbianki znad źródeł” oraz panie z Dąbia.

Wieniec dożynekowy wykonany przez KGW „Dąbianki znad źródeł”

ROCZNICA BOMBARDOWANIA MODLIBORZYC

82 lata temu, we wrześniu 1939 r., Modliborzycy zostały dwukrotnie bombardowane.

Pierwszy nalot niemiecki miał miejsce 8 września 1939 r., drugi - 15 września 1939 r. W wyniku nalotów zginęło w sumie ponad 80 osób, a większa część zabudowań Modliborzyc została zniszczona.

W rocznicę tych tragicznych wydarzeń władze samorządowe: Przewodniczący Rady Miejskiej w Modliborzycach - Adam Kapusta, Burmistrz Modliborzyc- Witold Kowalik oraz Sekretarz Gminy - Marzena Dolecka-Jocek złożyli kwiaty oraz zapalili znicze przed pomnikiem poległych i pomordowanych mieszkańców Modliborzyc na rynku miasta.

POTYCZKA POD ŚWINKAMI

22 września 1946 r. o świcie, żołnierze dwóch plutonów zgrupowania Zrzeszenia WiN mjr. Hieronima Dekutowskiego "Zapory" kwaterujący na skraju osady leśnej Świnki zostali zaatakowani przez grupę pościgową UB/MO/KBW. Mimo zaskoczenia, wyczerpanym dwumiesięcznym rajdem po Podkarpaciu, udało się odskoczyć i nawet zadać napastnikom straty. Niestety w czasie walki poważnie rannych

oraz mieszkańców Dąbia nawiązywał wyglądem do tematyki sakralnej.

Z całego serca dziękujemy wszystkim parafianom za przybycie i świętowanie z nami tak ważnego święta. Dziękujemy również wszystkim gościom za obecność i dotrzymanie nam towarzystwa podczas obiadu w remizie OSP Dąbie.

W tym miejscu pragniemy podziękować wszystkim paniom z KGW „Dąbianki znad źródeł” za wielkie zaangażowanie w przygotowaniu tegorocznych dożynek - po raz kolejny pokazałyście, jak jesteście wielkie, dziękujemy także wszystkim mieszkańcom Dąbia za zaangażowanie i wszelką pomoc w organizacji dożynek.

Podczas festynu dożynekowego była możliwość zaszczepienia się przeciwko Covid-19. Dla wszystkich chętnych przewidziana była nagroda.

Ilona Wołoszyn-Graboś
Członki KGW „Dąbianki znad Źródeł”

zostało także dwóch podkomendnych "Zapory" - Marian Wójcik „Rota” i Edward Kwiatkowski ps. "Sokół”.

Po pół godzinnej walce Zaporczycy zdołali się wycofać się w kierunku Zaklikowa. W czasie czekania na podwodę z powodu utraty krwi zmarł ciężko ranny w brzuch „Sokół”. Miejsce jego pochówku nie zostało jeszcze odnalezione; pogrzebany został w bezimiennym grobie, pod sosną, na której żołnierze wyryli nożem krzyż.

W 75. rocznicę tych wydarzeń Burmistrz Modliborzyc Witold Kowalik wraz z Przewodniczącym Rady Miejskiej w Modliborzycach Adamem Kapustą, Sekretarzem Gminy Modliborzycy Marzeną Dolecką Jocek oraz świadkiem tamtych wydarzeń - p. Janem Sycem złożyli kwiaty i zapalili znicze przy pomniku w Świnkach (w miejscu śmierci Edwarda Kwiatkowskiego, pseudonim „Sokół”).

Pomnik został postawiony z inicjatywy p. Jana Syca, przy wsparciu Burmistrza Modliborzyc Witolda Kowalik i Nadleśnictwa Lasy Janowskie. Jego odsłonięcia 21 września 2019 r., pan Jan Syc i ppk Marian Pawełczak, pseudonim „Morwa”, żołnierz i uczestnik walk pod Świnkami.

K.Pyć, foto. M.Frączek

ROCZNICA PACYFIKACJI WSI KALENNE

W 79. rocznicę pacyfikacji wsi Kalenne pamięć ofiar uczcili przedstawiciele władz samorządowych, którzy złożyli kwiaty i zapalili znicze przy pomniku upamiętniającym te tragiczne wydarzenia. Hołd pomordowanym oddali Burmistrz Modliborzyc Witold Kowalik, Przewodniczący Rady Miejskiej Adam Kapusta i Sekretarz Gminy Marzena Dolecka-Jocek.

Rano, 2 października 1942 roku, hitlerowcy otoczyli wieś Kalenne, w której palili dom po domu, a także miejscową szkołę i karczmę. Gdy mieszkańcy zaczęli uciekać z płonących gospodarstw okupanci zaczęli do nich strzelać z ciężkiego karabinu maszynowego, ustawionego w centrum miejscowości. Oprócz Kalennego w tym samym czasie Niemcy spacyfikowali przy użyciu lotnictwa pobliski Gwizdów i Ciechocin. Zginęło wówczas 77 osób, w tym dzieci, kobiety i starcy, z których większość to mieszkańcy Kalennego – 60 osób, Gwizdowa – 11 osób i Ciechocina – 6 osób.

K.Pyć

GOSPODAROWANIE ODPADAMI KOMUNALNYMI

ZBIÓRKA WIELKOGABARYTÓW

W dniach od 11 do 14 października 2021 r. w godzinach pracy urzędu, odbędzie się w tym roku akcja zbierania odpadów wielkogabarytowych, odpadów elektrycznych i elektronicznych, budowlanych i rozbiórkowych, opon samochodowych (maksymalnie 4 szt.) oraz opon z maszyn rolniczych (maksymalnie 4 szt.) z terenu naszej gminy. **Odpady te należy dowieźć na bazę SKR Kolonia Zamek.**

W związku z tym pragniemy wyszczególnić odpady, które można oddać tego dnia, powinny one być również odpowiednio posegregowane.

Odpady wielkogabarytowe:

- stare meble, deski do prasowania, suszarki na ubrania, karnisze, żyrandole,
- materace, dywany, wykładziny, linoleum, gumoleum,
- wózki dziecięce, rowery, zabawki dużych rozmiarów, duże opakowania plastikowe,
- opony z samochodów osobowych (maksymalnie 4 szt.),
- opony z maszyn rolniczych (maksymalnie 4 szt.).

Nie będą przyjmowane natomiast odpady pochodzące z działalności gospodarczej m.in. opony z samochodów ciężarowych.

Odpady budowlane i rozbiórkowe:

- beton i gruz betonowy, gruz ceglany,
- materiały ceramiczne, wanny, umywalki, muszle toaletowe, spłuczki,
- usunięte tynki, płytki, grzejniki, rolety, rury metalowe i plastikowe,
- panele, deski, okna, drzwi,
- styropian opakowaniowy, np. styropian po sprzęcie elektrycznym, AGD, RTV, itp.

Odpady elektryczne i elektroniczne:

- zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny (kompletny),
- kable.

A. Wachulak

HARMONOGRAM ZBIÓRKI ODPADÓW KOMUNALNYCH NA TERENIE GMINY MODLIBORZYCE IV KWARTAŁ 2021 ROK

UWAGA: odpady wielkogabarytowe należy dowieźć na bazę SKR Kolonia Zamek

Miejscowość	Odpady segregowane (papier, szkło, metale i tworzywa sztuczne)	Odpady zmieszane	Odpady biodegradowalne (bioodpady)	Odpady wielkogabarytowe, elektryczne i elektroniczne, budowlane i rozbiórkowe, opony
Antolin, Wierzchowiska Pierwsze, Wierzchowiska Drugie, Węgliska, Pasieka	08.10.2021 05.11.2021 07.12.2021	08.10.2021 22.10.2021 05.11.2021 07.12.2021	-	11.10.2021 12.10.2021 13.10.2021 14.10.2021
Lute, Kolonia Zamek, Wolica Kolonia, Wolica Pierwsza, Wolica Druga, Biłsko	06.10.2021 04.11.2021 06.12.2021	06.10.2021 20.10.2021 04.11.2021 06.12.2021	-	11.10.2021 12.10.2021 13.10.2021 14.10.2021
Gwizdów, Kalenne, Ciechocin, Świnki, Majdan, Brzeziny, Słupie	05.10.2021 02.11.2021 02.12.2021	05.10.2021 19.10.2021 02.11.2021 02.12.2021	-	11.10.2021 12.10.2021 13.10.2021 14.10.2021
Stojeszyn Kolonia, Stojeszyn Pierwszy, Stojeszyn Drugi, Dąbie, Felinów, Zarajec, Michałówka	06.10.2021 03.11.2021 03.12.2021	06.10.2021 20.10.2021 03.11.2021 03.12.2021	-	11.10.2021 12.10.2021 13.10.2021 14.10.2021
Modliborzyce	11.10.2021 08.11.2021 08.12.2021	11.10.2021 25.10.2021 08.11.2021 08.12.2021	12.10.2021 26.10.2021 15.11.2021 13.12.2021	11.10.2021 12.10.2021 13.10.2021 14.10.2021
Modliborzyce – zabudowa wielorodzinna	08.10.2021 08.11.2021 08.12.2021	04.10.2021 11.10.2021 18.10.2021 25.10.2021 02.11.2021 08.11.2021 15.11.2021 22.11.2021 29.11.2021 06.12.2021 13.12.2021 20.12.2021 27.12.2021	04.10.2021 11.10.2021 18.10.2021 25.10.2021 02.11.2021 08.11.2021 15.11.2021 22.11.2021 29.11.2021 06.12.2021 13.12.2021 20.12.2021 27.12.2021	11.10.2021 12.10.2021 13.10.2021 14.10.2021

WINNICA „DWA WZGÓRZA” Z CERTYFIKATEM MARKA LUBELSKIE

Podczas uroczystej gali Ambasadora Województwa Lubelskiego, 28 sierpnia 2021r., w Centrum Spotkania Kultur w Lublinie wręczono certyfikaty firmom, które poprzez swoją działalność i rozwój wspierają gospodarkę województwa lubelskiego oraz wytwarzają towary o najwyższej jakości.

Miło nam poinformować, że w gronie tegorocznych laureatów zaszczytnego certyfikatu „Marka Lubelskie” znalazła się Winnica „Dwa Wzgórza”, która mieści się w Modliborzycach przy ulicy Błotnej 8. To pierwsze takie wyróżnienie dla firmy z terenu naszej gminy.

Projekt Marka Lubelskie ma na celu promowanie usług i produktów wytwarzanych na terenie Lubelszczyzny. Spójny system promocji renomowanych

produktów i usług ma służyć wparciu procesów innowacyjnych w przedsiębiorstwach Lubelszczyzny. Zastrzeżony znak towarowy Marki Regionalnej Lubelskie jest symbolem jakości, innowacyjności oraz troski

o środowisko. W trakcie 15 lat trwania tego programu wyróżniono w ten sposób blisko 80 przedsiębiorstw.

Serdecznie gratulujemy właścicielom Winnicy „Dwa Wzgórza” zdobycia certyfikatu „Marka Lubelskie”. Życzymy Państwu dalszych sukcesów oraz nieustającego rozwoju.

Winnica „Dwa Wzgórza” leży na pograniczu Roztocza, Wyżyny Lubelskiej oraz Kotliny Sandomierskiej. Ciężkie gliniaste gleby oraz lekkie piaszczyste dają wiele możliwości przy tworzeniu unikalnych w smaku win. Pierwsze winogrona zostały posadzone w 2015 roku na powierzchni 60 arów. Do dziś w skład winnicy wchodzi działki o łącznej wielkości niemal 2 hektarów, na których posadzono około 7500 winorośli. Odmianami uprawianymi na wino białe oraz „Pierwszy Mróz” są: Seyval Blanc, Bianca, Hiberna, Vidal Blanc oraz Jutrzenka, natomiast na wino szare: Leon Millot, Rondo i Marechal Foch. Winogrona od samego początku uprawiane są ekologicznie, ponieważ tylko w taki sposób mogą dać one najwyższej jakości sok, z którego później powstaje wino o wyjątkowym smaku i aromacie. W naszej ofercie znajdują się różnego rodzaju wina białe oraz niespotykane na polskim rynku wino szare oraz „Pierwszy mróz”. Wino szare dzięki produkcji metodą szampańską jest lekkie, delikatne i orzeźwiające, idealnie nadaje się na gorące letnie dni, natomiast „Pierwszy Mróz” powstaje z owoców zbieranych późną jesienią, kiedy przychodzą pierwsze przymrozki. Zapewnia to zarówno większą moc, jak i słodycz, które komponują się, dając doznania niespotykane w standardowych winach. Trunek ten musi dojrzewać co najmniej dwa lata, dlatego obecnie nie jest jeszcze dostępny, jednak w niedalekiej przyszłości zostanie udostępniony dla wszystkich miłośników wina.

**Winnica „Dwa Wzgórza”
Ul. Błotna 8
23-310 Modliborzycze
Tel: 784947179, 784947114
Email: winnica@dwawzgorza.pl**

K.Pyć
foto. FB Winnica „Dwa Wzgórza”

NOWA PRZYDROŻNA KAPLICZKA ŚW. FLORIANA

Dzięki społecznemu zaangażowaniu mieszkańców, w Stojeszynie Pierwszym 29 lipca 2021 r. na nowo stanęła kapliczka św. Floriana. Prace nad realizacją tego przedsięwzięcia trwały od jesieni 2019 roku. Działania skierowane były tak, aby zachować jak najwierniejszy obraz tego miejsca, bliski i znany kilku pokoleniom, z przywróceniem pierwotnego i całościowego wyglądu kapliczki. Dołożono wszelkich starań, aby nowa budowla był odwzorowaniem jej oryginału. Udało się to dzięki informacjom przekazanych przez najstarszych mieszkańców oraz znalezionym archiwalnym zdjęciom w zbiorach prywatnych. Gruntownie odnowiona rzeźba świętego stanęła w niszy nowego obiektu wykonanej całkowicie z drewna. Warto dodać, że sama budowla nie miała zatraconej swojej formy, czyli brogowej, którą zachowała dzięki gruntownemu remontowi z 1995 roku. Przykłady właśnie tego typu drewnianych kapliczek są już dzisiaj, choćby na Lubelszczyźnie, bardzo rzadko spotykane.

Wykonawcą prac stolarskich, czyli kopii kapliczki jest Zygmunt Krzysztoń, który zrobił jej bryłę w rodzinnych warsztacie w Felinowie. Figurka patrona kapliczki trafiła w ręce konserwatora, pani Marii Serafinowicz z Muzeum Wsi Lubelskiej w Lublinie. Nad porządkiem prac czuwał sołtys wsi Marian Kucia. Zaangażowane wraz z nim w to dzieło osoby, takie jak pomysłodawca tej inicjatywy Bogdan Żuraw, gospodarz posesji Zenon Skorupa stanowili niepisany komitet wykonawczy odnowy tego miejsca. Do powstania całego obiektu przyczynili się także Stanisław Suchora - przy skonstruowaniu dachu, czy wykonawca schodków Łukasz Wieczorek. W drobnych pracach, składających się na tę doskonałą całość,

swoimi talentami podzielili się także: krawiec Jadwiga Firosz, stolarz Jerzy Dziewa, kowal Józef Wójcik, przy pracach murarskich - Józef Ludian oraz wszyscy, którzy swoją pomocą i zainteresowaniem wsparli to przedsięwzięcie. Ale nie byłoby ono możliwe bez społecznej zbiórki oraz pomocy finansowej naszej Gminy.

Na dzień dzisiejszy dokładne dzieje powstania tej kapliczki są nieznane, nieznana jest intencja jej ufundowania, choć datowana jest na pierwszą połowę XIX wieku. Dla mieszkańców

Stojeszyna oraz wszystkich, którzy codziennie ją mijają, jest przydrożnym, uświęconym miejscem, które, jak mówią najstarsi, było tu od zawsze. Kapliczka św. Floriana jest mocno wpisana w naszą tradycję i krajobraz. Miejsce dawniej praktykowanego obchodu pól, a wciąż aktualne dla poświęcenia pokarmów wielkanocnych i śpiewania majówek. W pewnych latach strażacy z tutejszej OSP w dzień wspomnienia św. Floriana, a więc dzień swojego święta, przychodzili tu oddać cześć patronowi strażaków. Na pewno nadal pozostanie przedmiotem troski i kultu, i będzie świadkiem naszych przyszłych dziejów.

26 września 2021 r. odbyło się uroczyste poświęcenie kapliczki.

B. Wójcik
foto.:B. Wójcik, Z. Kusz

KGW „WYSOKIE OBCASY” W MODLIBORZYCACH - KOLEJNE WYZWANIE ZREALIZOWANE

W dniu 15.08.2021 r. na rynku Modliborzyc miał miejsce pierwszy w gminie Modliborzyc a zarazem w powiecie janowskim festyn w ramach akcji #SzczepimySię z KGW. Koło Gospodyń Wiejskich „Wysokie Obcasy” z Modliborzyc podjęło się zorganizowania wydarzenia, mającego na celu zwiększenie dostępności do szczepień przeciwko COVID-19. Podpisana została umowa z podmiotem wykonującym działalność leczniczą, z SPZOZ w Modliborzycach, reprezentowanym przez kierownika lek. med. pana Tomasza Locherta.

Punkt szczepień zapewnił użycie szczepionek jedno-, a także dwudawkowych, natomiast KGW przeprowadziło kampanię informacyjną i zapewniło liczne atrakcje dla osób korzystających z promocji szczepień oraz dla wszystkich uczestników wydarzenia. Członkinie KGW zadbały o obecność strefy gastronomicznej. Serwowane były dania z grilla, zapiekanki oraz gofry, które były hitem i dużą frajdą dla najmłodszych. Członkowie KGW i druhowie z OSP odpowiadali za sprawy techniczne. Podczas festynu miał miejsce pokaz ratownictwa medycznego, zaprezentowany przez OSP Modliborzyc.

Dzięki przyłączeniu się do inicjatywy: #SzczepimySię z KGW, „Wysokie Obcasy” otrzymały od ARiMR dodatkowe środki finansowe, które

przeznaczone zostały na zapewnienie oprawy muzycznej i strefy dla dzieci, gdzie gratis można było skorzystać z basenu z piłkami – ośmiornica i z symulatora byk-rodeo.

Z uwagi, że była to pierwsza tego typu aktywność w powiecie janowskim, szczególne podziękowania za okazaną pomoc należą się dla pełnomocnika ds. KGW pana Tomasza Grzegórskiego oraz dla kierownika Biura Powiatowego ARiMR w Janowie Lubelskim pana Pawła

Golca. Zainteresowanie mieszkańców gminy i frekwencja na promocji w dużym stopniu zrekompensowały ogromny wysiłek członkiń Koła poniesiony na należyte przygotowanie imprezy. Był to kolejny przykład tego, że Panie, niejednokrotnie kosztem odpoczynku z rodziną, potrafią poświęcić swój cenny czas, aby osiągnąć wspólnie założone cele.

Z punktu szczepień w SPZOZ w Modliborzycach, który otwarty był w godzinach: 15:00- 20:00 skorzystało 26 osób. Uzyskały one ochronę przed niebezpieczeństwem, ale również odbierały przygotowane przez Koło upominki.

Dzięki staraniom i zaangażowaniu KGW a także uprzejmości Burmistrza Modliborzyc pana Witolda Kowalika oraz pomocy Gminnego Ośrodka Kultury na czele z dyrektorem panem Andrzejem Rządem, wszyscy uczestnicy festynu świetnie się bawili. Zabawa trwała do godz. 23:00 a liczne głosy zadowolonych mieszkańców, sugerujące organizację kolejnych potańcówek z Kołem Gospodyń Wiejskich na rynku Modliborzyc, są mobilizujące dla Zarządu Koła i stanowią zachętę do organizacji podobnych wydarzeń w przyszłości.

Pasja, aby zyskiwać nowe doświadczenia, poznawać ciekawych ludzi, bezinteresownie pomagać i czerpać satysfakcję z zadowolenia innych to znak rozpoznawczy Koła Gospodyń Wiejskich „Wysokie Obcasy” w Modliborzycach.

Za to Wam, Szanowne Panie, dziękujemy!
A.K.

KOŁO GOSPODYŃ WIEJSKICH W STOJESZYNIE PIERWSZYM

19 września 2021r., w niedzielne wrześniowe popołudnie w Stojeszynie Pierwszym odbył się zorganizowany przez tutejsze Koło Gospodyń Wiejskich festyn, którego głównym celem była promocja idei szczepień przeciw COVID-19. Stojeszynskie KGW tym samym włączyło się w ogólnopolską akcję w ramach Narodowego Programu, wspierając

w Stojeszynie, występ Zespołu Śpiewaczego z GOK Modliborzyc, zajęcia dla dzieci z animatorką. Dla wszystkich przybyłych przygotowany był poczęstunek potrawami przygotowanymi przez gospodynie ze Stojeszyna. Oprawę muzyczną zapewnił zespół muzyczny. Festyn nie tylko spełnił

lokalne społeczności w zakresie ich łatwiejszego dostępu do szczepień. W tym celu został zorganizowany punkt medyczny, do którego zgłaszały się

osoby chętne do przyjęcia jednorazowej dawki. Działaniem promującym akcję był ogłoszony konkurs plastyczny dla dzieci na plakat pt. "Zachęć bliskich do szczepienia". Podczas festynu zostały im uroczystie wręczone nagrody za najlepsze prace oraz za udział w konkursie.

W programie tego wydarzenia znalazło się wiele atrakcji dla młodszych i starszych gości, wśród nich pokaz ratownictwa medycznego przez OSP

swoje zadanie, dając zachęconym uczestnikom możliwość zaszczepienia się, ale także był okazją do wspólnego spędzenia czasu w miłej atmosferze.

Tekst i zdjęcia: KGW

„RADOŚĆ DZIELONA Z INNYMI”

W okresie wakacyjnym w każdy poniedziałek przy plebanii w Wierzchowiskach Pierwszych odbywały się zajęcia o charakterze profilaktycznym. Skierowane one były do dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym.

W każdym tygodniu gromadziło się od 30 do 40 uczestników. Podczas spotkań prowadzone były pogadanki o uzależnieniach od cyberprzemocy, nikotyny, alkoholu i narkotyków.

Dzieci uczestniczące w zajęciach przygotowywały różnorodne prace m.in. plakaty i rysunki o tematyce uzależnień. Odbywały się gry i zabawy terenowe, wspólne śpiewy przy akompaniamencie gitary. Jednym z najciekawszych wydarzeń była piesza wycieczka do miejsca, w którym znajduje się kapliczka z figurką Matki Bożej nad stawem. Uatrakcyjnieniem spotkań były wizyty gości: członków Klubu Sportowego SPRINT Wierzchowiska, Grupy rekonstrukcyjno-historycznej im. płk Tadeusza Zieleniewskiego z Majdanu Obleszcze, drużyny strażaków z OSP Wierzchowiska Pierwsze, pszczelarzy z Gminnego Koła Pszczelarzy oraz zespołu śpiewaczego Facelia. Honorowymi gośćmi na jednym ze spotkań byli burmistrz Modliborzyc pan Witold Kowalik oraz sekretarz gminy Modliborzycze pani Marzena Dolecka-Jocek.

Działania profilaktyczne wspierał

materialnie pan burmistrz. Aktywnie włączali się również niektórzy rodzice, przygotowując pyszne poczęstunki dla dzieci. W ramach programu „Radość dzielona z innymi” zakupione zostały dwa stoły do gry – mini piłkarzyki, materiały plastyczne, gadżety, które były upominkami dla uczestników. Po każdym zajęciach dzieci otrzymywały tematyczne pamiątkowe dyplomy. Głównymi gospodarzami tego przedsięwzięcia byli proboszcz parafii Wierzchowiska ks. Grzegorz Rożek i pani Teresa Szostek.

Zachęcamy do odwiedzania profilu parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Wierzchowiskach na Facebooku, na którym znajduje się obszerniejszy materiał na temat projektu „Radość dzielona z innymi”.

Organizatorzy

KOLONIE LETNIE

Wakacje to czas odpoczynku i przyjemnego spędzania czasu, to czas beztroskiej zabawy i poznawania pięknych zakątków Polski. Dzieci z powiatu janowskiego, w tym z terenu Gminy Modliborzycze, miały możliwość wyjazdu na kolonie letnie do Stegny oraz Zakopanego.

Kolonie te już po raz kolejny zostały zorganizowane przez Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY” z siedzibą w Warszawie.

Pobyt na koloniach dostarczył wszystkim niezapomnianych wrażeń. Zostaną one zapewne na długo w pamięci. Oprócz zwiedzania, aktywnego spędzania czasu, dzieci brały udział w konkursach plastycznych i rozgrywkach sportowych, nie zabrakło

tańców do ulubionych piosenek i integrujących gier. Pobyt na koloniach dostarczył wielu niezapomnianych wrażeń. Ale oprócz przyjemnych

doznań, dzieci nawiązały świetnie relacje z rówieśnikami, które przekładały się na wspólne zabawy, nocne rozmowy i przyjaźnie. Pobyt na koloniach z dala od rodziców uczy samodzielności, odpowiedzialności za swoje zachowanie, ale również kreatywności i podejmowania różnorodnych działań.

Bożena Pikula

Biblioteka u Kazimierza w Modliborzycach

WANDA TRÓJCZAK

Po ponad 37 latach pracy w Bibliotece u Kazimierza w Modliborzycach, 27 lipca 2021 r., na emeryturę odeszła pani dyrektor Wanda Trójczak.

Pani Trójczak ukończyła studia wyższe na Uniwersytecie Kard. St. Wyszyńskiego w Warszawie oraz studia podyplomowe na Uniwersytecie M. Curie Skłodowskiej w Lublinie w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej. Pracę w bibliotece rozpoczęła w 1984 r. jako młodszy bibliotekarz w Filii w Stożyszynie Pierwszym. W 1989 r. została kierownikiem Oddziału dla dzieci w bibliotece głównej w Modliborzycach.

W 2003 r. pani Trójczak została dyrektorem wówczas Gminnej Biblioteki Publicznej w Modliborzycach, która wtedy zaczęła rozwijać swoją poza statutową działalność. W latach 2003-2004 biblioteka przystąpiła do współzawodnictwa na najaktywniejszą bibliotekę publiczną woj. lubelskiego Biblioteka - Czytelnik - Środowisko zdobywając I miejsce w edycji powiatowej i II miejsce w woj. w kategorii bibliotek gminnych. W 2004 r. biblioteka wraz z filiami wzięła udział w akcji IKONKA, w ramach której wszystkie placówki otrzymały sprzęt komputerowy z dostępem do Internetu.

Pani Trójczak wspólnie z władzami samorządowymi podjęła inicjatywę wydawania lokalnego kwartalnika społeczno-kulturalnego „Wieści Gminne”, ukazującego się nieprzerwanie od 2005 r. W 2006 r. biblioteka zajęła III miejsce w konkursie upowszechniania regionalizmu PAMIĘĆ PRZESZŁOŚCI 2006 zorganizowanego przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną im. H. Łopacińskiego w Lublinie i Zarząd Okręgu Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich w Lublinie.

Z inicjatywy pani dyrektor biblioteka w 2009 r. w 60. rocznicę powstania placówki przyjęła za patrona imię miejscowego lekarza i społecznika Kazimierza Zielińskiego (19889-1954). Udało się również odnowić grób patrona na miejscowym cmentarzu. Od 2010 r. w imieniny Kazimierza – 4 marca, odbywają się „Kaziki” - święto patrona biblioteki, na których przybliżana jest jego sylwetka i działalność na rzecz środowiska.

Biblioteka w Modliborzycach stała się jedną z wiodących placówek w woj. lubelskim. W 2010 r. otrzymała zaszczytny tytuł nadawany przez Wojewódzką Bibliotekę im. H. Łopacińskiego w Lublinie w konkursie na najaktywniejszą bibliotekę województwa lubelskiego „Biblioteka Wzorowa 2010”. O jej wysokiej pozycji świadczy udział w ogólnopolskim Rankingu Bibliotek, organizowanym przez dziennik Rzeczpospolita, w którym biblioteka zawsze zajmuje wysokie miejsce na tle bibliotek w kraju, a w woj. lubelskim utrzymuje się w czołówce.

Działalność biblioteki oraz zaangażowanie pani dyrektor i jej współpracowników została doceniona przez lokalną społeczność. W 2017 r. Biblioteka u Kazimierza w Modliborzycach otrzymała tytuł „Zasłużony dla Gminy Modliborzycy”. To bardzo cenne wyróżnienie, które jest oddolną inicjatywą mieszkańców. Biblioteka jest również laureatem Medalu „Pro Memoria” przyznawanym za wybitne zasługi utrwalaniu pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski podczas II wojny światowej i po jej zakończeniu. Nadawany przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Biblioteka została wyróżniona Medalem Pamiątkowym Województwa Lubelskiego za szczególne zasługi dla rozwoju Województwa Lubelskiego.

Pani dyrektor zawsze wychodziła naprzeciw zmianom zachodzącym w naszym społeczeństwie oraz oczekiwaniom czytelników. Dlatego biblioteka w swojej ofercie kierowała i kieruje propozycje zarówno dla najmłodszych jak i również starszych użytkowników. Z inicjatywy pani Trójczak biblioteka realizuje akcje:

- od 12 lat „Od trzeciego roczku bez książeczki ani kroczone - maluch w bibliotece” dla najmłodszych czytelników,
- od 11 lat „Konkurs Recytatorski dla Przedszkolaków,
- od 7 lat „Gminne Dyktando o Pióro Burmistrza Modliborzyc”.

Biblioteka włącza się także aktywnie w akcje i kampanie ogólnopolskie popularyzujące czytelnictwo: „Cała Polska Czyta Dzieciom”, „Odjazdowy Bibliotekarz”, „Noc Bibliotek”, „Narodowe Czytanie” oraz „BohaterOn. Włącz Historię”. Od 2012 r. przy bibliotece działa aktywnie Dyskusyjny Klub Książki dla dorosłych, którego pani Wanda była założycielem i moderatorem. Dzięki funkcjonowaniu klubu biblioteka

otrzymuje nowości wydawnicze oraz spotkanie autorskie, które są finansowane ze środków Instytutu Książki w Krakowie.

Biblioteka pod kierownictwem pani Trójczak przy organizacji oraz realizacji różnych akcji, imprez oraz wydarzeń kulturalnych nawiązywała współpracę z innymi bibliotekami, nie tylko publicznymi ale również szkolnymi, ośrodkiem kultury, szkołami, instytucjami samorządowymi oraz osobami prywatnymi. Pani dyrektor rozpoczęła również działalność wydawniczą biblioteki. Dzięki pozyskaniu funduszy europejskich udało się wydać publikacje promujące region Modliborzyc, ukazujące jego piękno oraz lokalną historię: album fotograficzny „Modliborzycy i okolice” (2011), w którym znalazły się m.in. fotografie pochodzące z konkursów fotograficznych organizowanych przez bibliotekę przez ponad 10 lat „album fotograficzny „Na rozstaju dróg... krzyże, kapliczki, pomniki i obiekty sakralne w gminie Modliborzycy” (2013).

Biblioteka u Kazimierza w 2016 r. przeprowadziła się do nowo wybudowanej siedziby. Wiele lat mieściła się w budynku urzędu miejskiego na powierzchni 120 m². Biblioteka znajdowała się na pierwszym piętrze, co było dużym utrudnieniem dla ludzi starszych, osób z małymi dziećmi, szczególnie zimą. Pani Trójczak zabiegała o poprawę warunków lokalowych. Gdy tylko pojawiła się możliwość skorzystania z zewnętrznych środków przekonywała władze samorządowe, radnych i samych mieszkańców Modliborzyc do podjęcia inicjatywy budowy biblioteki. Projekt na budowę nowego obiektu został przygotowany i złożony do Programu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Biblioteka+ - Infrastruktura bibliotek”. Całkowity koszt zadania wyniósł prawie dwa miliony złotych. Dzięki staraniom pani dyrektor oraz przychylności władz samorządowych pana burmistrza Witolda Kowalika, pana przewodniczącego rady miejskiej Piotra Rogoży oraz pani kierownik referatu ds. inwestycji Marzeny Doleckiej - Jocek udało się pozyskać środki finansowe na wkład własny z budżetu gminy – 25 % wartości zadania czyli około pięćset tysięcy złotych. W efekcie powstała nowoczesna biblioteka na miarę XXI wieku.

Dzięki determinacji, zaangażowaniu pani dyrektor oraz całego zespołu była możliwa realizacja tak ogromnego przedsięwzięcia jakim była budowa nowej siedziby, będącej wizytówką gminy, powiatu i województwa lubelskiego. Bardzo często bibliotekę odwiedzają bibliotekarze nie tylko z woj. lubelskiego oraz przedstawiciele władz samorządowych, którzy chcą zobaczyć naszą inwestycję, zapoznać się z projektem, porozmawiać o problemach, skorzystać z doświadczenia jak zrealizować taką inwestycję. Instytut Książki odwiedził bibliotekę z kamerą, nakręcił spot, który pokazuje, jak dzięki programowi „Biblioteka+ - Infrastruktura bibliotek”, zaangażowaniu bibliotekarzy i samorządów zmieniły się biblioteki w woj. lubelskim, w kraju. W tym zaszczytnym gronie znalazła się również Biblioteka u Kazimierza w Modliborzycach, która jako pierwsza w woj. lubelskim została wybudowana od podstaw.

W 2018 r. z inicjatywy pani Wandy założono Stowarzyszenie Sanna, na rzecz integracji społeczności lokalnej, które działa do dzisiaj przy bibliotece. W efekcie realizacji przez stowarzyszenie projektów unijnych ukazały się w 2018 r. dwie publikacje: „Śladami przeszłości... Historia parafii pw. Św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Modliborzycach” opracowana przez panią Urszulę Bzdryrę, „Powstanie styczniowe na terenie ziemi modliborzycykiej” opracowane przez pana Marka Mazura.

Pani dyrektor dbała także o trzy filie w: Stożyszynie Pierwszym, Wolicy Pierwszej i Wierchowiskach Pierwszych, które również są wyremontowane. Każda jest pełnoetatowa, otwarta dla czytelników i użytkowników od poniedziałku do piątku, z bezpłatnym dostępem do Internetu. We wszystkich filiach został wymieniony sprzęt komputerowy w ramach programu: „Kraszewski. Komputery dla bibliotek 2020”. Bibliotekarki prowadzą aktywną działalność kulturalno-oświatową. W tak małym środowisku lokalnym filie są jedynymi instytucjami kultury. Ich oferta jest dostosowana do wszystkich grup użytkowników. W Stożyszynie Pierwszym i w Wolicy Pierwszej działają Dyskusyjne Kluby Książki dla dzieci i dorosłych.

Pani dyrektor była osobą bardzo aktywną, systematycznie podnosiła kwalifikacje zawodowe, doskonaliła swoje umiejętności. Otwarta była na wprowadzanie zmian i innowacji. Swoje energiczna i pełna pomysłów, nie było dla niej rzeczy niemożliwych. Tą radością i spontanicznością działania skupiała wokół siebie i biblioteki grono ludzi z pasją. Bardzo chętnie dzieliła się swoją wiedzą i doświadczeniem. Pracę zawodową z powodzeniem łączyła z działalnością społeczną. W Janowskim Kole Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich aktywnie uczestniczyła z całym zespołem współpracowników w akcjach, imprezach integrujących całe środowisko bibliotekarskie. Promowała bibliotekę jako prężną, nowoczesną instytucję kultury. Dbała też o rozwój zawodowy swoich współpracowników motywując ich do udziału w szkoleniach oraz kursach. Przyczyniała się do wzmacniania działalności Biblioteki u Kazimierza, promowania i umacniania jej pozytywnego wizerunku w powiecie janowskim, województwie lubelskim i na arenie ogólnopolskiej. Dzięki jej postawie placówka jest rozpoznawana w ogólnopolskim środowisku bibliotekarskim. Dbała o dobre relacje z lokalnymi partnerami oraz władzami samorządowymi. Jest osobą bardzo lubianą przez czytelników biblioteki i mieszkańców Modliborzyc.

Dziękujemy pani dyrektor za wiele lat owocnej współpracy, za rady, cierpliwość oraz wyrozumiałość. Życzymy dużo zdrowia, uśmiechu i pogody ducha na „zasłużonych wakacjach”.

POGODA DOPISAŁA, ODJAZDOWI TAKŻE!

Po rocznej przerwie wróciliśmy na trasę rajdu rowerowego "Odjazdowy Bibliotekarz". 25 sierpnia 2021 r., przy sprzyjającej pogodzie, ponad czterdziestu odjazdowych stawilo się na starcie rajdu przy bibliotece.

Trasa tegorocznego rajdu wiodła z Modliborzyc przez Majdan i Ciechocin do Kalennego, gdzie znajduje się m.in. pomnik ofiar pacyfikacji tej miejscowości. Tutaj uczestnicy wyprawy wysłuchali opowieści o tragicznych wydarzeniach z października 1942 r., którą przygotował członek Dyskusyjnego Klubu Książki Aleksander Wołoszyn.

Metą tegorocznego rajdu była Osada Leśna „Doboszówka”. Tam na najmłodszych czekały warsztaty kulinarne oraz mini zoo, były też kiełbaski z grilla, ognisko, gry i zabawy dla wszystkich.

Cieszymy się, że mogliśmy po roku przerwy ponownie wyruszyć wspólnie z Wami na rowerowy szlak. Mamy nadzieję, że się podobało i zapraszamy za rok!

Dziękujemy funkcjonariuszom z Posterunku Policji w Modliborzycach oraz strażakom z OSP Modliborzycze za pomoc techniczną i zabezpieczenie rajdu, a pani Sołtys Modliborzycze za słodkości, które czekały na nas na mecie.

Odjazdowy Bibliotekarz to akcja, w której bibliotekarze, czytelnicy i miłośnicy książek oraz rowerów, przejeżdżają przez miasto lub okolice, przyjemnie i aktywnie spędzając czas w gronie osób o podobnych pasjach.

K. Pyć

foto. A. Wołoszyn, K. Pyć, M. Frączek

MAŁA KSIĄŻKA - WIELKI CZŁOWIEK

Drodzy Rodzice! Przypominamy o trwającej, ogólnopolskiej akcji **MAŁA KSIĄŻKA, WIELKI CZŁOWIEK** oraz o możliwości udziału w niej wszystkich dzieci w wieku przedszkolnym (3-6 lat), urodzonych w latach 2015-2018. Głównym założeniem akcji jest zachęcenie rodziców do odwiedzania bibliotek i czytania wspólnie ze swoimi dziećmi.

Każde dziecko, które przyjdzie do naszej biblioteki bądź filii

o t r z y m a
w y p r a w k ę
c z y t e l n i c z ą
(książeczki dla
r o d z i c ó w
i d z i e c k a) oraz
K a r t ę M a ł e g o
C z y t e l n i k a.

Za każdą
w i z y t ę
w b i b l i o t e c e,
z a k o ń c z o n ą
w y p o ż y c z e n i e m
c o n a j m n i e j
j e d n e j k s i ą ż k i,
d z i e c k o o t r z y m a
n a k l e j k ę, a p o
u z b i e r a n i u
d y p l o m M a ł e g o
C z y t e l n i k a o r a z
m a ł y u p o m i n e k
o d n a s z e j
b i b l i o t e k i.

Zapraszamy do odwiedzenia Biblioteki u Kazimierza w Modliborzycach i jej filii w: Stojeszynie Pierwszym, Wierchowiskach Pierwszych oraz Wolicy Pierwszej.

K. Pyć

FILIA W STOJESZYNIE PIERWSZYM KLUBOWICZKA DYSKUSYJNEGO KLUBU KSIĄŻKI DLA DZIECI NAGRODZONA!

Z przyjemnością informujemy, że Amelia Gołota – Klubowiczka Dyskusyjnego Klubu Książki dla Dzieci, działającego w Filii w Stojeszynie Pierwszym – zdobyła nagrodę za najlepszą recenzję książki. Konkurs organizowany jest co roku przez Instytut Książki dla klubowiczek zrzeszonych w Dyskusyjnych Klubach Książki.

W sierpniu, jury konkursu spośród wszystkich przesłanych prac najbardziej doceniło recenzję książki O Ince, która zachowała się jak trzeba Anny Niedzieli-Strobel, której autorką jest nasza Czytelniczka. Serdecznie gratulujemy Amelce i życzymy dalszych spektakularnych sukcesów!

Alfreda Gierlach

Nagrodzona recenzja:

Książka "O Ince, która zachowała się jak trzeba" to opowieść o dorastaniu Danuty Siedzikówny i jej sióstr w czasie wojny. Danusia miała

na początku normalne dzieciństwo. Mieszkała z rodzicami i dwiema siostrami (Wiesią i Irenką) na skraju Puszczy Białowieskiej w niewielkiej, drewnianej leśniczówce. Tata dziewczynek podczas zaborów został wysłany na Syberię, ale po latach wrócił do domu. Niestety, kiedy Danusia miała jedenaście lat zaczęła się wojna, ponownie jej tata został zabrany na Syberię – i tym razem z niej nie wrócił. Mamę sióstr spotkał podobny los – po wybuchu wojny została

zamknięta w więzieniu, gdzie spędziła resztę życia.

Danuta Siedzikówna, będąc jeszcze małą dziewczynką, została sanitariuszką w brygadzie AK pod dowództwem "Łupaszki" i przyjęła pseudonim "Inka". Swoją działalność w AK "Inka" i jej przyjaciel z brygady – "Zagończyk", przypłacili życiem – zostali schwytani i skazani na śmierć. "Inka" miała zaledwie osiemnaście lat, gdy została zamordowana. Jej poświęcenie sprawiło jednak, że stała się bohaterką dla wielu ludzi.

Już po kilku stronach opowieści trudno się od niej oderwać. Jest ona bardzo wzruszająca – zwłaszcza jej koniec. Uważam, że książka może trafić do każdego czytelnika, ale przede wszystkim polecam ją miłośnikom historii. Fabuła sama w sobie jest bardzo ciekawa, trzymająca w napięciu. W moim odczuciu, opowieść przekazuje nam morał, mówiący o tym, że nigdy nie można się poddawać - należy walczyć do końca. Myślę, że ta historia jest naprawdę warta przeczytania.

Amelia Gołota, 11 lat

FILIA W WOLICY PIERWSZEJ WAKACJE W BIBLIOTECE

Głównym motywem naszych wakacyjnych spotkań było promowanie gier i zabaw edukacyjnych o zdrowym stylu życia.

J. Piech

AMATORSKI ZESPÓŁ TEATRALNY W MODLIBORZYCACH

Ruch amatorsko – teatralny w Modliborzycach rozpoczął swoją działalność jeszcze przed I wojną światową. Według relacji najstarszych mieszkańców Modliborzyc wystawiono szereg sztuk w prywatnych i nie istniejących już domach. Z tego okresu wspomniane były przedstawienia przygotowane przez towarzystwo Polska Macierz Szkolna¹ - „Majster i czeladnik” ok. 1908 roku, w następnych latach „Wóz Drzymały” i „Kościuszkow w Petersburgu”. Ogromne zasługi w rozwój ruchu teatralnego włożyli: Kazimierz Zieliński – lokalny społecznik i lekarz, Edward Drzewicki – ówczesny kierownik szkoły, Stanisław Torla – nauczyciel, Adela Kubicka – nauczycielka i jej mąż farmaceuta – Stefan Kubicki. W okresie międzywojennym wystawiano wiele sztuk teatralnych, wodewili oraz akademii. W latach dwudziestych grano utwory m.in. Aleksandra Fredry, Juliusza Słowackiego, Gabrieli Zapolskiej. Najstarsi mieszkańcy Modliborzy, z którymi rozmawiałam, ze wzruszeniem wspominali przedstawienia. Niektórzy pamiętali fragmenty ról, jakie grali, ale trudno było ustalić kolejność, w jakich latach były wystawiane. Prawdopodobnie pierwsze przedstawienie grane w wolnej Polsce to „Wierna rzeka” Stefana Żeromskiego, następne - „Księżna Łowicka”, „Wielki”, „Żabusia”. W latach trzydziestych między innymi grano sztuki: „Zaręczyny pod kulami”,

„Dziesiąty pawilon”, „Ponad śnieg bielszy się stanę”, „Białe fartuszki”, „Emancypowane” oraz „Chata za wsią”². Jak wspominała p. Helena Wesółowska i Maria Krawiec (moja mama) warunki pracy były bardzo trudne. Pracowano przy świecach i lampach naftowych. Kostiumy do wystawianych sztuk szła Apolonia Chrzanowska. Aktorzy w tamtych czasach to przeważnie członkowie KSMP³, których cechował głęboki patriotyzm oraz zaangażowanie społeczne. Do najaktywniejszych osób należeli: Karol Potocki, Andrzej Krasowski, Ignacy Komacki, Apolonia Chrzanowska, Helena Wójtowicz, Helena Wesółowska, Maria Krawiec, Sabina Chołody, Zenobia Siebielec, Agnieszka Łata, Zenobia Dycha, Leokadia Batorska, Adolf Dziadosz, Jan Molicki, Franciszek i Ignacy Wójtowicz, Waclaw Marczak, Tadeusz Orłowski oraz Adolf Wyróstek. Użytkowano fundusze z wystawianych wówczas przedstawień przeznaczono na wyposażenie Domu Ludowego⁴, m.in. zakupiono na widownię nowe ławki. Kupiono także wiele książek powiększając zasób woluminów w miejscowej bibliotece. Prawdopodobnie w zasobach biblioteki

znajdowało się wtedy ponad 300 pozycji, a wśród nich - jak wspominała Apolonia Chrzanowska - pierwsze polskie wydanie „Trzech muszkieterów” Aleksandra Dumasa. Obecnie trudno jest odtworzyć informację dotyczącą zasobów bibliotecznych, ponieważ w okresie II wojny światowej biblioteka wraz z katalogiem uległa zniszczeniu w pożarze. Spłonął także zbiór dokumentów zgromadzony przez nauczycieli⁵. W okresie okupacji amatorski ruch teatralny zawiesił swoją działalność.

W okresie powojennym mgr Stefan Kubicki wznowił działalność amatorskiego zespołu teatralnego wystawieniem rewii „Rączka w rączkę, nóżka w nóżkę”, był to program satyryczny. W latach 1951 – 1952 w reżyserii Stefana Kubickiego, miejscowego farmaceuty, wystawiano komedię Gabrieli Zapolskiej „Moralność Pani Dulskiej” w następującej obsadzie: Dulski – Helena Wesółowska, Dulski – Juliusz Szczepaniak, Zbyszko Dulski – Zdzisław Olszówka, Hesia – Teresa Berlińska, Mela – Bogumiła Siedlaczek, Lokatorka – Irena Trojanowska, Juliasiewiczowa – Irena Wójtowicz, Tadrachowa – Leokadia Bielawska, Hanka – Eleonora Śmietana. Kostiumy przygotowały Maria Kossakowska i Apolonia Chrzanowska. Komedia była grana kilkakrotnie przy pełnionej widowni. Na przeglądzie amatorskich zespołów teatralnych w Kraśniku spektakl grany przez modliborzan zajął I miejsce. W „Kurierze Lubelskim” dwukrotnie zamieszczono pochlebne relacje komedii „Moralność Pani Dulskiej”⁶.

Ówczesna modliborzycza młodzież wyprzedziła o 70 lat akcję ogólnopolską, która miała miejsce w dniu 3 września 2021 roku. W tym dniu na rynku w Modliborzycach odbyło się Narodowe Czytanie dramatu Gabrieli Zapolskiej „Moralność pani Dulskiej”. Historia zatoczyła koło i przeszłość spłótła się z dniem dzisiejszym.

U. Bzdyra

¹ Organizacja kulturalno-oświatowa założona w 1905 r. w Warszawie, działająca w Królestwie Polskim, a w latach 1919-1939 w II Rzeczypospolitej

² Archiwum Parafialne w Modliborzycach, sprawozdania z zebrań KSMP, relacje ustne Helena Wesółowska, Maria Krawiec,

³ KSMP - Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej przy parafii w Modliborzycach, którego przewodniczącym był Kazimierz Zieliński. Stowarzyszenie posiadało własny dwuizbowy budynek na placu, gdzie obecnie znajduje się nowa plebania.

⁴ Obecnie w tym budynku mieści się kwaciarnia Gardenia.

⁵ Archiwum Parafialne w Modliborzycach, sprawozdania z zebrań KSMP, relacje ustne Helena Wesółowska, Maria Krawiec,

⁶ Relacja ustne Helena Wesółowska.

NARODOWE CZYTANIE 2021

„Moralność pani Dulskiej” Gabrieli Zapolskiej to tytuł, z którym zmierzili się uczestnicy tegorocznego Narodowego Czytania.

W piątek, 3 września 2021 r., modliborski rynek zmienił się w salon rodziny Dulskich, gdzie rozgrywa się akcja dramatu Zapolskiej. Przy sprzyjającej pogodzie mogliśmy wysłuchać całego utworu Gabrieli Zapolskiej, w doskonałym wykonaniu. W osoby dramatu wcielił się:

Pani Dulka – Iwona Mańka, DKK w Modliborzycach,
Pan Dulski – Zdzisław Drzazga, DKK w Modliborzycach,
Zbyszko Dulski – Andrzej Rząd, dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Modliborzycach,
Hesia Dulka – Marzena Dolecka-Joczek, Sekretarz Gminy Modliborzycze,
Mela Dulka – Marta Frączek, dyrektor Biblioteki u Kazimierza w Modliborzycach,
Juliasiewiczowa z Dulskich – Bożena Pikula, nauczyciel Zespołu Szkół w Modliborzycach, DKK w Modliborzycach,
Lokatorka – Maria Krasowska, Dzienny Dom „Senior+”,
Hanka – Katarzyna Głęb, sołtys Modliborzyc,
Tadrachowa - Irena Rusinek, DKK Modliborzycze, Dzienny Dom „Senior+”

Czytaniu na rynku w Modliborzycach towarzyszyła wystawa o życiu i twórczości Gabrieli Zapolskiej. Ponadto Biblioteka u Kazimierza przygotowała na tę okazję pamiątkowe zakładki, a osoby, które tego dnia przyniosły własne egzemplarze książki, otrzymały specjalną pieczęć potwierdzającą udział w akcji.

Tegoroczną edycję Narodowego Czytania przygotowali: Biblioteka u Kazimierza w Modliborzycach, Gminny Ośrodek Kultury

w Modliborzycach, a patronat nad akcją objął Burmistrz Modliborzyc - Witold Kowalik.

W tym miejscu dziękujemy Spółdzielni Socjalnej Pionier w Modliborzycach oraz wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji tegorocznego odsłony Narodowego Czytania, a Urzędowi Miejskiemu w Modliborzycach za ufundowanie słodkiego poczęstunku dla czytających i słuchających.

Kto w tym dniu nie mógł być z nami może obejrzeć transmisję naszego czytania na Facebooku Biblioteki u Kazimierza:

https://fb.watch/7RzRoL_Phm/

Dziękujemy za ten rok i już teraz zapraszamy w 2022 r. do wspólnego czytania „Ballad i romansów” Adama Mickiewicza.

K.Pyć

KULTURA

JARMARK DOMINIKAŃSKI

8 sierpnia 2021 r. na rynku w Tarnobrzegu (Plac Bartosza Głowackiego) podczas Jarmarku Dominikańskiego wystąpił zespół „Facelia” z Wierzchowisk wraz z Jerzym Mazurem z Michałówki, przygrywającym paniom na akordeonie. Jarmark jest dwudniową, cykliczną

foto. J.Mazur

impresją, podczas której około 100 wystawców z całego kraju prezentuje swoje wyroby rękodzielnicze oraz tradycyjne wyroby a na scenie występują zespoły ludowe.

JARMARK JAGIELLOŃSKI

Swoje oryginalne wyroby rękodzielnicze z rogożyny prezentowała pani Stefania Suchora ze Stojeszyna, w ostatnim dniu XV

foto: J. Mazur

Jarmarku Jagiellońskiego. Na lubelskiej starówce, od wielu lat w sierpniu odbywają się trzydniowe warsztaty, wystawy rękodzieła artystycznego, pokazy sztuki ludowej oraz koncerty szeroko pojętej muzyki tradycyjnej.

KONCERT

Tegoroczne wakacje zakończyliśmy koncertem „ciężkich” brzmień. 26 sierpnia 2021 r. na naszej scenie zaprezentowały się dwa zespoły; „DeHa” z Janowa Lubelskiego i grający od niespełna roku „Darontus” z Modliborzyc. Biorąc pod uwagę obowiązujące obostrzenia,

mieliśmy komplet na widowni. Koncert połączony był z organizowaną przez młodzież zbiórką na schronisko dla zwierząt.

22. OGÓLNOPOLSKI FESTIWAL DZIECI I MŁODZIEŻY

PIOSENKI JANA WOJDAKA

PRZESŁUCHANIA ELIMINACYJNE

24 października godz. 11.00.

Gminny Ośrodek Kultury w Modliborzycach

PIOSENKI JANA WOJDAKA

Jeśli sytuacja pandemiczna nie pokrzyżuje nam planów, **regionalne przesłuchania uczestników 22. Festiwalu „Piosenki Jana Wojdaka” odbędą się w sali widowiskowej GOK 24 października 2021 r.** Finał festiwalu planowany jest na 13 i 14 listopada 2021 r. w Krakowie.

KONCERT JJ BAND

Promujący swoją najnowszą płytę „2021”, znakomity zespół JJ Band zagra najprawdopodobniej w Modliborzycach 13 listopada 2021 r. (sobota). Możliwe, że z zespołem gościnnie wystąpi Marek Raduli, jeden z najlepszych polskich gitarzystów, znany ze współpracy m.in. z Budką Suflera i Bajmem. Bądźcie czujni – ilość biletów ograniczona.

A. Rząd
foto. arch. GOK

MÓJ GŁOS W CZYSTO AKADEMICKIEJ DYSKUSJI

Od kilku ostatnich lat szereg zacnych ludzi lansuje pogląd, że przymiotnik od nazwy Modliborzycze winien brzmieć „*modliborzycki*”. Powołują się oni przy tym na normy słotowótórcze oraz wskazania Instytutu Nazewnictwa PAN z roku 1979. Trudno się z tym nie zgodzić, ale... Słotowótórczo, jako dział gramatyki OPISOWEJ (podkreślenie celowe) analizuje istniejący stan języka, przy czym normy zwyczajowe stawia PONAD (jw.) regułami gramatycznymi (stąd m.in. takie nazwy miejscowości jak Kórnik a nie Kurnik, Chełm a nie Hełm). Na te tematy zresztą ciągle trwają dysputy naukowców - jedni chcą tak, inni inaczej... Wystarczy posłuchać - prof. Miodka w TV.

Co do wskazań Instytutu Nazewnictwa... Na jego wskazania wpływa pewnie wiele przesłanek. Jestem pewien, że jedną z nich (i chyba nie ostatnią) są decyzje polityczne. Stąd przecież wzięty się nazwy Stalinogród zamiast Katowice, Podborek i Spokojna zamiast Zdziary i Katy..

Pod koniec lat siedemdziesiątych byłem świadkiem (i uczestnikiem!) tworzenia uaktualnionego wykazu miejscowości naszej gminy właśnie dla PANu. I to wtedy, na podstawie decyzji ówczesnych władz politycznych gminy, pojawił się przymiotnik „*modliborzycki*”, co później zaowocowało nowym wpisem w dokumentach Instytutu Nazewnictwa, bo wcześniej było „*modliborski*”. (Dodam przy tym, że decyzją władz wojewódzkich Wierzchowiska miały nazywać się Tarnobrzezkie Wzgórza, a Janów miał być nie Lubelski, ale również Tarnobrzezki. Chyba jednak ktoś gdzieś tam w porę stuknął się w makówkę...).

No, i tak to już idzie! Jedni mieszkają w modliborskiej a inni w modliborzyckiej gminie ...a kto ma rację? Tego do końca nie wiadomo! Zresztą - co od tego zależy?

A taka kropka nad i - „W modliborzyckiej gminie, w dąbieskich lasach zabłądził lubliński grzybiarz...”. No i co? Nie może tak być? Gramatycznie poprawne przecież

Mieszkaniec *modliborskiej* ziemi od 1963 roku
Zdzisław Drzazga

ECHO Z PRZEDSZKOLA W MODLIBORZYCACH

PRZED NAMI KOLEJNY WSPÓLNY ROK

W naszym przedszkolu rozpoczęło edukację 123 dzieci. Pracujemy w pięciu grupach. Dwie grupy to dzieci 6-5-letnie, jedna grupa 5-latków, kolejne to grupa 4-latków i 3-latków. Przedszkole jest otwarte w godzinach od 6.30 do 16.00. Organem prowadzącym jest Urząd Miejski w Modliborzycach.

Naszym celem jest wspomaganie dzieci w rozwijaniu uzdolnień, wychowywanie tak, żeby lepiej orientowały się w tym, co dobre i co złe, kształtowanie u dzieci odporności emocjonalnej, rozwijanie umiejętności społecznych, troska o zdrowie dzieci, budowanie dziecięcej wiedzy o otaczającym świecie, kształtowanie poczucia przynależności społecznej oraz zapewnienie dzieciom lepszych szans edukacyjnych poprzez wspieranie ich ciekawości, aktywności i samodzielności, a także kształtowanie tych wiadomości i umiejętności, które są ważne w dalszym szkolnym kształceniu.

MALUCHY - WYCHOWAWCA MGR RENATA CHUDY

4-LATKI - WYCHOWAWCA MGR JOLANTA DYCHA

5-LATKI - WYCHOWAWCA MGR ELŻBIETA GAŚIOROWSKA

6-5-LATKI - WYCHOWAWCA MGR DOROTA KAŃKOWSKA

Na stronie internetowej www.przedszkolomodliborzycze.przedszkolowo.pl zamieszczamy najważniejsze wydarzenia przedszkolne oraz informacje dotyczące pracy przedszkola. Zapraszamy do odwiedzania naszej strony.

6-5-LATKI - WYCHOWAWCA MGR EWELINA KUTYŁA

Życzymy wszystkim dzieciom, aby ten czas obfitował w piękne wspomnienia beztróskiego dzieciństwa, by był to rok, który dostarczy wszystkim wielu radosnych wrażeń.

Dorota Kańkowska

ANGIELSKI W NASZYM PRZEDSZKOLU

Zajęcia angielskiego w naszym przedszkolu odbywają się dwa razy w tygodniu we wszystkich grupach wiekowych. Dzieci wprowadzane są w świat języka angielskiego w sposób naturalny, ze szczególnym zwróceniem uwagi na umiejętność mówienia i rozumienia ze słuchu. Zajęcia prowadzone są głównie w formie atrakcyjnych zabaw w korelacji z wszystkimi obszarami edukacji i z wykorzystywaniem różnorodnych środków dydaktycznych i multimedialnych.

Ewelina Kutyla

DZIEŃ KROPKI

15 września 2021 r. grupy starszaków obchodziły Międzynarodowy Dzień Kropki – święto kreatywności i zabawy, którego głównym celem było wzbudzenie u dzieci wiary w siebie. Tego dnia nasze ubrania ozdobione były kolorowymi kropkami. Przedszkolaki poznały historię Vashti, której namalowana przez nią zwyczajna kropka, zmieniła jej świat. Zajęcia uświadomiły dzieciom, że każdy z nas ma jakieś ukryte zdolności, talenty.

Dorota Kańkowska
Ewelina Kutyla

CO NOWEGO W SAMORZĄDOWYM PRZEDSZKOLU W WIERZCHOWISKACH DRUGICH?

PIERWSZE DNI W PRZEDSZKOLU...

Wakacje się skończyły i rozpoczął się nowy rok szkolny 2021/2022 w przedszkolu. Pierwsze dni, tygodnie dla małych dzieci w grupie młodszej mogą upłynąć pod znakiem niepokoju i niechęci wobec nowego miejsca. Te trudności trwają krócej, czasami dłużej, ale z czasem wszyscy przyznają, że jest to najlepsze miejsce. Tutaj można spotkać nowe koleżanki i kolegów

Z. Szewc

PUBLICZNE PRZEDSZKOLE W STOJESZYNIE PIERWSZYM Z WIZYTĄ U STRAŻAKÓW

W dniu 21 czerwca 2021 r. przedszkolaki wraz z wychowawczyniami wybrały się na wycieczkę do Ochotniczej Straży Pożarnej w Stojeszynie Pierwszym. W trakcie spotkania strażacy zaznajomili dzieci z ciekawostkami związanymi z pracą strażaka ochotnika. Dzieci dowiedziały się w jakich okolicznościach można wzywać straż pożarną, że strażacy nie tylko gaszą pożary, ale również są wzywani do różnych wypadków. Przedszkolaki uczestniczyły w pokazie udzielania pierwszej pomocy poszkodowanemu.

Jak zawsze, największe zainteresowanie wzbudziły wozy strażackie. Dzieci mogły je z bliska oglądać oraz podziwiać wyposażenie, jakim dysponują podczas swojej pracy strażacy. Przez chwilę wszyscy uczestnicy wycieczki mogli poczuć się jak strażacy, przymierzając hełm strażacki i lejąc wodę węzłem strażackim. Wrażenia, jakich dostarczyli strażacy, na długo pozostaną w pamięci dzieci. Prawdziwą frajdę przedszkolakom sprawił przejazd wozem strażackim do przedszkola.

My ze swojej strony dziękujemy przedstawicielom straży za przybycie i poświęcenie nam swojego czasu.

Wychowawcy oddziałów przedszkolnych

W SALONIE FRYZJERSKIM

Będąc w strażnicy, nie moglibyśmy nie odwiedzić salonu fryzjerskiego...

Przedszkolaki mogły zobaczyć wystrój salonu od środka, poobserwować

pracę pani fryzjerki oraz poznać urządzenia i akcesoria potrzebne do pracy fryzjerowi.

Kaproń Agnieszka

Z WIZYTĄ W BIBLIOTECE

Jeśli spotkanie u fryzjera, to koniecznie biblioteka na górze u Pani Fredzi...

Z zachowaniem reżimu sanitarnego odwiedziliśmy również filię biblioteczną w Stojeszynie Pierwszym. Dzieci mogły wypożyczyć sobie książeczki. Zainteresowanie było duże. Oczywiście chłopcy pytali o pozycje rolnicze, dziewczynki interesowały się książkami kucharskimi. Pani bibliotekarka wszystkich usatysfakcjonowała i każdy znalazł coś dla siebie.

Kaproń Agnieszka

DEPRESJA U DZIECI I MŁODZIEŻY

Czasem dopadają nas dni, gdzie odczuwamy smutek, zmęczenie. Jeśli taki stan zdarza się sporadycznie, to nie ma powodu do niepokoju. W przeciwnym razie wymaga to konsultacji ze specjalistą. Z poprzedniego artykułu „Smutno mi, chociaż nie wiem dlaczego...” wiemy, że depresja to choroba zaburzeń nastroju, to zespół objawów obejmujących sferę emocjonalną, zachowanie i funkcjonowanie poznawcze. Mogą jej również towarzyszyć objawy somatyczne. Depresja to choroba, która coraz częściej diagnozowana jest u dzieci i młodzieży.

Przyczyny depresji mogą być genetyczne, jednak należy zaznaczyć, iż same geny nie są jedyną przyczyną, która warunkuje pojawienie się depresji. Musi zaistnieć odpowiedni bodziec: środowisko rodzinne, sytuacje stresowe np. konflikty w rodzinie, śmierć bliskiej osoby, przemoc, zaniedbania czy uzależnienia rodziców.

Wśród czynników wpływających na wystąpienie depresji u dzieci i młodzieży wymienia się:

- genetyczną podatność, czyli epizody zaburzeń nastroju w rodzinie,
- zachowania rodziców lub innych dorosłych, które są zdominowane przez żądzę supremacji (przewagi nad kimś) i rywalizacji,
- wczesne doświadczenie straty – może dotyczyć zdrowia, rozstania rodziców, osierocenia,
- problemy w kontaktach z rodzicami, którzy stosują kary, bywają krytyczni, mają autorytarny stosunek rodzicielski,
- uzależnienia rodziców,
- przemoc domową – niezależnie od tego czy dzieci doświadczają jej w sposób pośredni, czy bezpośredni,
- indywidualne cechy osobowości – tłumienie emocji, niska samoocena,
- szkołę z obsesją na punkcie sukcesów w nauce, z obciążeniami dodatkowymi zajęciami oraz lękiem przed porażką, przed wyobcowaniem.

Ważnym czynnikiem jest jakość więzi między rodzicami a dzieckiem. Brak wrażliwości pomiędzy bliskimi, niedostateczne wsparcie czy nieprawidłowe postawy rodzicielskie mogą sprzyjać zaburzeniu.

Wśród czynników psychologicznych wpływających na rozwój depresji, wymienia się wysoki poziom lęku u dzieci czy niską samoocenę. Dzieci, które są zbyt krytyczne wobec siebie, mają tendencje do perfekcjonizmu czy niskie umiejętności społeczne, są bardziej narażone na rozwój depresji. Stres, jakiego doświadczyło dziecko, również może prowadzić do depresji. Przyczyny napięcia mogą być różne, m.in. zawody miłosne, zerwane przyjaźnie, problemy w szkole, kłopoty ze zdrowiem. U dzieci i młodzieży natomiast pojawiają się zwykle objawy m.in.:

- drażliwość,
- depresyjny nastrój,
- niezdolność do odczuwania przyjemności,
- irytacja,
- lęk, obawa,
- pobudzenie lub opóźnienie reakcji psychomotorycznych,

- zmęczenie,
- zaburzenia snu,
- bóle brzucha, głowy – charakterystyczne dla depresji u dzieci,
- utrata apetytu lub nadmierny apetyt, zmiana masy ciała,
- zmiany nastroju w ciągu dnia (rano gorsze),
- wycofanie się ze związków rówieśniczych,
- słabe wyniki w nauce, odmowa chodzenia do szkoły,
- negatywna ocena siebie, świata, przyszłości,
- poczucie winy (rzadziej u dzieci, częściej u młodzieży i dorosłych),
- myśli samobójcze,
- niemożność koncentracji,
- nieumiejętność podejmowania decyzji,
- skupianie na negatywnych aspektach sytuacji

Gdzie szukać pomocy?

Osobą, która może zdiagnozować depresję jest lekarz psychiatra, natomiast po pomoc możemy zwrócić się do wielu osób z naszego otoczenia. W szkole może to być pedagog szkolny, wychowawca, nauczyciel. Możemy o swoich lękach, problemach porozmawiać z kimś z rodziny: mamą, tatą, rodzeństwem. Przyjaciele też są dobrymi słuchaczami, którzy mogą udzielić nam wsparcia. Ważne, aby z problemem nie pozostać bez pomocy.

Jeśli chcemy pozostać anonimowi możemy skorzystać z bezpłatnej infolinii:

Telefonu Zaufania: tel. 800 080 222
(czynne całonocowo)

lub

„Antydepresyjnego Telefonu Zaufania”: tel. 22 484 88 01

Dyżury psychologów:

Poniedziałek 15.00 - 20.00
wtorek 15.00 - 20.00
środa 10.00 - 15.00
piątek 10.00 - 15.00
niedziela 15.00 - 20.00

Dyżury psychiatrów:

czwartek 16.00 - 21.00
piątek 15.00 - 20.00

Członek
Zespołu Interdyscyplinarnego ds.
Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
Emilia Łukasik

ZESPÓŁ SZKÓŁ W MODLIBORZYCACH

NARODOWE CZYTANIE

Od ponad dekady wrzesień to miesiąc ogólnopolskiej akcji znanej jako „Narodowe Czytanie”. Odbывается ona każdorazowo pod patronatem pary prezydenckiej, a celem jej jest propagowanie czytelnictwa i upowszechnianie dorobku rodzimej literatury. Uczennice i uczniowie liceum, w ramach „Narodowego Czytania”, zetknęli się w tym roku z tekstem dramatu młodopolskiego, autorstwa Gabrieli Zapolskiej pod tytułem „Moralność pani Dulskiej”. Licealiści zorganizowali spotkanie w szkolnej bibliotece i zaprezentowali wybrane fragmenty tragifarsy, które mogą pomóc w zrozumieniu i ocenie ponadczasowego zjawiska „dulszczyzny”.

Organizatorzy

NASZE ZDROWIE BARDZO WAŻNE ...

Uczniowie klasy 3 A szkoły podstawowej przygotowali lekcję o tematyce prozdrowotnej. W programie były wiersze i piosenki o zdrowym

odżywianiu się i przestrzeganiu higieny osobistej, roli warzyw i owoców w codziennej diecie każdego człowieka. Dzieci podzieliły się także wiedzą o sposobach aktywnego spędzania wolnego czasu. Hasło przewodnie „Mniej słodczy, więcej warzyw, mniej produktów co się smaży. Jedz owoce, soki pij, będziesz wtedy długo żył.” Podczas lekcji dzieci piły soki owocowe i z apetytem jadły ulubione owoce. Każde z nich otrzymało dyplom „Szkoła zdrowego uśmiechu”.

Jeśli chcesz zdrowym być, musisz odpowiednio żyć!

PUBLICZNA SZKOŁA PODSTAWOWA IM. JANA PAWŁA II W STOJESZYNIE PIERWSZYM

*Dwie rzeczy, które najtrudniej powiedzieć?
Cześć-na dzień dobry, do widzenia-po raz ostatni.*

Dzień zakończenia roku szkolnego 2020/2021 był ostatnim dniem pracy pań – Alicji Wołkowicz i Jadwigi Graboś. W tym dniu oficjalnie pożegnaliśmy też p. Barbarę Dudek, która zakończyła pracę we wrześniu, a epidemia zmieniła plany.

Wielu absolwentów naszej szkoły zaczynało przygodę z nauką pod opieką pani Barbary, ucząc się obowiązkowości, solidności, pewności siebie i przyjaznych relacji z rówieśnikami. Wiedza matematyczna nie była uczniom obca, Pani Alicja potrafiła rozbudzać logiczne myślenie oraz doprowadzić każde, nawet najtrudniejsze zadanie do prawidłowego wyniku. Dzięki Pani Jadwidze lekcje historii były ciekawe i inspirujące. Uczniowie wiedzą, jak zadawać pytania i gdzie szukać odpowiedzi, aby poszerzać wiedzę historyczną.

Zakończenie pracy zawodowej jest bez wątpienia ważnym wydarzeniem w życiu każdego człowieka. Pani Dyrektor w imieniu całej rady pedagogicznej podziękowała paniom za długoletnią współpracę, serce włożone w edukację i wychowanie wielu pokoleń młodych ludzi. Życzyła dealektowania się czasem wolnym na emeryturze i realizowania swoich marzeń i pasji. Słowa podziękowania dla pań skierował także Burmistrz, przedstawiciele Rady Rodziców oraz uczniowie. W imieniu odchodzących na emeryturę pań, głos zabrała p. Alicja Wołkowicz, która zwróciła uwagę na najważniejszy aspekt pracy nauczycielskiej – nauczanie i wychowywanie młodzieży.

Drogie Panie! Barbaro, Alicjo, Jadwigo...

Pożegnania są najtrudniejsze, bo jak rozstać się i podziękować ludziom, z którymi przeżyło się tyle dróg, wydeptało tyle ścieżek... Choć wiemy, że wszystko zawsze ma swój kres, nie ma ludzi niezastąpionych, praca nie trwa wiecznie, to i tak nie jest łatwo... Jak wyrazić uznanie, wdzięczność za to, że byliście, dawałyście z siebie wszystko, co najlepsze, naszej szkolnej rodzinie. Pozostają tylko proste i płynące z naszych serc słowa: „dziękujemy Wam”. Odchodzicie na zasłużony odpoczynek, niech będzie on dla Was czasem nadal aktywnym. Życie najpiękniej, teraz bez ograniczeń czasowych, dbajcie o siebie, spełniajcie się i nie zapominajcie o nas.

D. Żurawicz – opiekun SU

W HOŁDZIE CYPRIANOWI KAMIŁOWI NORWIDOWI W 200. ROCZNICĘ URODZIN

Cyprian Kamil Norwid (1821-1883) to dziewiętnastowieczny artysta doby romantyzmu, obdarzony wieloma talentami: geniusz pióra, poeta, malarz, rysownik, rzeźbiarz, tłumacz, publicysta, filozof, badacz kultur i cywilizacji; wielki erudyta i obywatel świata. Jego wpływ na polską literaturę i kulturę był wyjątkowy. Stałe interesował go człowiek, na nim skupiał swą poetycką i artystyczną uwagę. Święty Jan Paweł II pisał:

Cyprian Norwid pozostawił dzieło, z którego emanuje światło pozwalające wejść głębiej w prawdę naszego bycia człowiekiem, chrześcijaninem, Europejczykiem i Polakiem.

Rok 2021 został poświęcony temu czwartemu wieszczowi. Z okazji urodzin Norwida uczniowie naszej szkoły uczestniczyli w zajęciach poświęconych życiu i twórczości wybitnego twórcy. Interpretowali frazy, które na zawsze weszły do zbiorowej świadomości, jak np. „*Ojczyzna jest to wielki-zbiorowy-Obowiązek*”.

Jolanta Zbiżek

NARODOWE CZYTANIE

Jubileuszowa, dziesiąta odsłona akcji Narodowe Czytanie zbiegła się w czasie z setną rocznicą śmierci Gabrieli Zapolskiej, kobiety o wielu talentach – powieściopisarki, dramatopisarki, aktorki, publicystki, felietonistki. Utwór „Moralność pani Dulskiej” powstał jesienią 1906 roku. Dzieło bardzo szybko stało się popularne i jest uważane za jedno z najważniejszych osiągnięć twórczych pisarki.

Mażeństwo Dulskich to synonim kulturerii i głupoty, a termin „dulszczyzna” tożsamy z drobnomieszczańską obłudą i zakłamaną moralnością na stałe zagościł nie tylko w powszechnej świadomości, ale również w Słowniku Języka Polskiego.

W tym roku obszerne fragmenty „Moralności pani Dulskiej” wybrzmiewały z ust uczniów kl. VII i VIII. Młodzi miłośnicy słowa pisanego zaprezentowali również współczesne interpretacje wybranych scen dramatu Zapolskiej oraz obejrzeli spektakl „Moralność pani Dulskiej”. Stroje współczesne i stylowe kostiumy z epoki stworzyły niepowtarzalny klimat.

Jolanta Zbiżek

Z WIZYTĄ W MUZEUM

Dnia 20 września 2021 r. uczniowie edukacji wczesnoszkolnej wraz z wychowawcami pojechali na wycieczkę do Muzeum Wsi Lubelskiej. Podczas zwiedzania uczniowie dowiedzieli się jak dawniej, 100-200 lat temu wyglądały domy mieszkańców wsi, małego miasteczka i rodów szlacheckich. Poznali sprzęty i narzędzia używane w gospodarstwach. Dowiedzieli się też, czym zajmowała się ludność wiejska.

Kolejnym etapem zwiedzania był spacer rynkiem wybudowanego miasteczka, w którym można było obejrzeć zakłady rzemieślnicze funkcjonujące przed okresem II wojny światowej na terenie Lubelszczyzny. Muzeum Wsi Lubelskiej obejmuje swoim zasięgiem działania w przybliżeniu obszar dawnego województwa lubelskiego. Mimo chłodu humory wszystkim dopisywały, a teren Skansenu mimo obecnej sytuacji i pory roku cieszy zainteresowaniem.

Dorota Żurawicz

ZESPÓŁ SZKÓŁ IM. JANA KOCHANOWSKIEGO W WIERZCHOWISKACH DRUGICH

NARODOWE CZYTANIE 2021

W tym roku odbyła się dziesiąta, jubileuszowa odsłona Narodowego Czytania. Tym razem uczestnicy zmierzali się z tekstem Gabrieli Zapolskiej Moralność pani Dulskiej.

Do tegorocznej akcji Narodowego Czytania przystąpili uczniowie klasy siódmej i ósmej Publicznej Szkoły Podstawowej im. Jana

Kochanowskiego w Wierzychowiskach Drugich. 6 września 2021 r. podczas zajęć z języka polskiego młodzież przeczytała fragmenty dramatu Zapolskiej, które zostały wybrane i rozdzielone uczniom przez polonistki. Ponadto uczniowie zapoznali się z twórczością autorki. Młodzież miała okazję obejrzeć wykonaną specjalnie z tej okazji gazetkę, jak również zobaczyć wypożyczone z Biblioteki Miejskiej u Kazimierza w Modliborzycach egzemplarze książek z pamiątkowymi pieczęciami i zakładkami, które zaprezentowała pani bibliotekarka.

Opr. Nauczyciele j. polskiego

W TROSCIE O BEZPIECZEŃSTWO ROWERZYSTÓW

W okresie jesiennym prowadzone będą działania, których głównym celem będzie promowanie bezpieczeństwa rowerzystów. Działania te będą zmierzały do zwrócenie uwagi rowerzystom, że ich bezpieczeństwo w dużej mierze zależy od nich samych.

Pamiętajmy, że rowerzyści to niechronieni uczestnicy ruchu drogowego. Jest to grupa najbardziej narażona na udział i tragiczne konsekwencje wypadków drogowych. Policjanci podczas prowadzonych kontroli będą egzekwować przestrzeganie przepisów ruchu drogowego przez osoby kierujące rowerami.

Prawidłowo wyposażony rower powinien mieć: z przodu jedno białe światło pozycyjne; z tyłu jedno czerwone światło odbłaskowe, co najmniej jeden skutecznie działający hamulec oraz sygnał dźwiękowy. Dobrze jest również stosować elementy odbłaskowe - mogą być na stałe przymocowane do roweru lub umieszczane na odzieży rowerzystów. Odblaski powodują, że jesteśmy widoczni, przez co, oczywiście bardziej bezpieczni.

Prawo o ruchu drogowym nakłada na rowerzystę obowiązek korzystania z drogi dla rowerów lub pasa ruchu dla rowerów, jeżeli jest ona wyznaczona dla kierunku, w którym się porusza lub zamierza skręcić. Kierujący rowerem, korzystając z drogi dla rowerów i pieszych, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustępować miejsca pieszym.

Przepisy pozwalają rowerzyście jechać po chodniku, gdy: opiekuje się osobą w wieku do lat 10 kierującą rowerem, szerokość chodnika wzdłuż drogi, po której ruch pojazdów jest dozwolony z prędkością większą niż 50 km/h, wynosi, co najmniej 2 m i brakuje wydzielonej drogi dla rowerów oraz pasa ruchu dla rowerów oraz warunki pogodowe zagrażają bezpieczeństwu rowerzysty na jezdni (śnieg, silny wiatr, ulewa, goleńdz, gęsta mgła). Przy czym kierujący rowerem, korzystając z chodnika lub drogi dla pieszych, jest obowiązany jechać powoli, zachować szczególną ostrożność i ustępować miejsca pieszym.

Dobrze również stosować elementy odbłaskowe - mogą być na stałe przymocowane do rowerów lub umieszczane na odzieży rowerzystów (kamizelki, opaski odbłaskowe) - odbłaski powodują, że jesteśmy widoczni, przez co oczywiście bezpieczni.

Policjanci apelują do wszystkich uczestników ruchu drogowego o zachowanie szczególnej ostrożności i stosowanie się do obowiązujących przepisów. Bez względu na to, jakim środkiem transportu się poruszamy, wszyscy chcemy tego samego - bezpiecznie dojechać do celu.

NAGRODA DLA MIRKA SKROKA

*"Im bardziej w życiu ma się pod górkę,
tym piękniejsze będą później widoki"*
/motto z dyplomu/

Jest nam bardzo miło podzielić się informacją, że Mirek Skrok, mieszkaniec Stojeszyna Pierwszego jako uczeń klasy dekararskiej Zespołu Szkół Budowlanych i Ogólnokształcących w Biłgoraju otrzymał nagrodę stypendialną Polskiego Stowarzyszenia Dekarzy. Został również wysoce doceniony za promowanie zawodu oraz swojej szkoły na konferencji on-line „Dekarz 21” w Poznaniu. Szkoła, której absolwentem został w czerwcu tego roku, kształci m. in. kadrę rzemieślników w tym zawodzie, uczniowie biorą udział w branżowych szkoleniach, stypendiach i praktykach, realizowanych w ramach ogólnopolskiego programu edukacyjnego "Zawód przyszłości - dekarz". Mirek ukończył szkołę właśnie z takim tytułem, a także z dyplomem uznania - jak napisano - "za wybitne osiągnięcia naukowe, wysokie wyniki w nauce i szczególnie zaangażowanie w życie szkoły i klasy".

Nasz krajan Mirek wie, jak wspinać się na wyżyny, by tam zrealizować zamierzone cele, jak na prawdziwego dekarza przystało. Niech świadczy o tym choćby to, że jest uznanym za jednego z najlepszych uczniów w swoim zawodzie w Biłgoraju, czego mu szczerze gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

B.W.

Redakcja „WIEŚCI GMINNYCH”
informuje, że materiały do kolejnych numerów naszego kwartalnika przyjmowane będą:
do 06.12.2021 r. - wydanie grudniowe nr 65
Adres e-mail redakcji: wiescigminne1@onet.pl

HISTORYCZNY WYNIK SPRINTU WIERZCHOWISKA

Sezon piłkarski 2020/21 na długo zostanie w pamięci zawodników oraz sympatyków klubu z Wierzchowisk. Wszystko za sprawą bardzo dobrego wyniku sportowego oraz stylu, w jakim został on osiągnięty. Po niewątpliwym falstarcie na początku rundy jesiennej udało się odbudować zespół i wrócić na właściwe tory. Duże brawa należą się zawodnikom, którzy pomimo panującej pandemii i widma przedwczesnego zakończenia sezonu oraz czasowych zakazów trenowania w grupie, potrafili się dobrze przygotować do nowej rundy niejako na własną rękę. Dużą rolę w dobrym przygotowaniu zespołu podczas pandemii odegrał trener Sprintu. Łukasz Chmiel, bo o nim mowa, przygotował szeroki przekrój ćwiczeń, które miały za zadanie utrzymać zawodników w ciągłym ruchu oraz polepszyć kondycję i motorykę przed wyzwaniem w decydującej rundzie sezonu 2020/21.

Podczas przerwy zimowej klub z Wierzchowisk na zasadzie wypożyczenia pozyskał bramkarza D. Flisa z zaprzyjaźnionej Iskry Krzemień. Warto zauważyć, że popularny „Deny” już wcześniej reprezentował barwy ULKSu.

Sprint Wierzchowiska po rozegraniu pełnych 22 kolejek w Lubelskiej klasie B zajął bardzo wysokie, a zarazem historyczne 3 miejsce. Bilans to 12 wygranych, 4 remisy i 6 porażek. Podczas całego sezonu Sprint zdobył 77 bramek, tracąc przy tym 42. Z perspektywy całego sezonu śmiało można zaryzykować stwierdzenie, że gdyby nie sporo głupio straconych punktów w rundzie jesiennej, to klub z Wierzchowisk mógłby się realnie włączyć do walki o pierwszą pozycję w lidze. Warto zwrócić uwagę, że runda wiosenna była o wiele lepsza. Sprint przegrał zaledwie dwa mecze, oba z drużynami, które zajęły pierwsze i drugie miejsce, kolejno z Tęczą Kraśnik i GLKSem Polichna. Ponadto padły dwa remisy i aż 7 razy Wierzchowiska wychodziły z pojedynków zwycięsko. Najwyższa wygrana to 12:1 na wyjeździe z Perłą Rudnik w rundzie wiosennej, natomiast najwyższa porażka to 0:4 na własnym boisku z Tęczą Kraśnik podczas rundy jesiennej. Najlepszym strzelcem Sprintu, a także całej ligi został Michał Dul, który skompletował aż 29 trafień, co także jest nie lada wyczynem.

Klub piłkarski można porównać do dobrze naoliwionej maszyny z wieloma trybikami. Jednym z najważniejszych trybów są zawodnicy, od których zależy najwięcej, jeśli chodzi o wyniki sportowe. Ich zaangażowanie, podejście do treningów i meczów, frekwencja oraz stosowanie się do wskazówek trenera mają znaczący wpływ na pozycję w ligowej tabeli. Kolejnym trybikiem maszyny zwanej SPRINT jest trener. Ł. Chmiel jest odpowiedzialny za przeprowadzanie treningów, dokumentację meczową oraz reagowanie na wydarzenia boiskowe za pomocą zmian. Oprócz trenera warto wyróżnić również Daniela Doleckiego, który jest jednym z założycieli klubu z Wierzchowisk. Popularny „Dino” od wielu lat poświęca swój czas, aby ciągle polepszać warunki gry zawodnikom ULKSu. D. Dolecki jest również odpowiedzialny za wiele formalnych spraw związanych z działalnością klubu. Między innymi zgłaszanie zawodników do rozgrywek, przeprowadzanie transferów, czy chociażby załatwianie wszelkich spraw w Lubelskim Związku Piłki Nożnej. Następnym kluczowym elementem klubu to zarząd, na czele którego stoi prezes – Michał Miła. Niejednokrotnie już udowadniał, że jest nieodłączną częścią klubu z Wierzchowisk i trudno byłoby znaleźć godnego następcę. Prezes, jeśli tylko pozwalają mu obowiązki, bardzo chętnie przybywa na mecze Sprintu, nie tylko te rozgrywane na własnym boisku, ale także te wyjazdowe niejednokrotnie oddalone o kilkadziesiąt kilometrów. Michał Miła prętnie działa, aby zapewnić fundusze na wszelkie niezbędne wydatki związane z funkcjonowaniem klubu. W związku z tym, że klub wciąż się rozwija to, z roku na rok wydatków jest coraz więcej. Jeśli już mowa o kwestiach finansowych to nie sposób pominąć ogromnej roli sponsorów, dzięki którym klub w ogóle może funkcjonować. Głównym i zarazem najważniejszym sponsorem jest Gmina Modliborzycy, której przedstawicielem jest burmistrz – pan Witold Kowalik. To głównie dzięki jego dobrej woli po zakończeniu sezonu została przeprowadzona gruntowna renowacja boiska w Modliborzycach, na którym swoje domowe mecze

rozgrywa Sprint. Po renowacji boisko musiało być regularnie podlewane, ale w tamtym czasie ze względów technicznych nie było takiej możliwości. Na szczęście po raz kolejny pan W. Kowalik stanął na wysokości zadania i zlecił wybitnie studni, dzięki której realnie stało się regularne podlewanie murawy. Należy również dodać, że oprócz studni ufundowany został cały osprzęt niezbędny do nawadniania. Już teraz kibice licznie przybywający na mecze Sprintu mogą zauważyć ogromną poprawę jakości murawy. Wyremontowane i na bieżąco pielęgnowane boisko z pewnością poprawiło treningowe, a przede wszystkim meczowe warunki do gry w piłkę. Panie Burmistrzu – DZIĘKUJEMY. Mamy nadzieję, że współpraca pomiędzy SPRINTem Wierzchowiska a lokalnymi władzami będzie nadal tak owocna, a korzyści z tej współpracy będą czerpały obie zainteresowane strony. Poza funduszami, które na funkcjonowanie klubu przekazuje gmina, zespół uzyskuje również wsparcie od osób prywatnych. W tym miejscu również im należą się podziękowania za obdarzenie lokalnego klubu zaufaniem. Sprint Wierzchowiska wspierają:

- Salon Meblowy Jawor – Janów Lubelski,
- Ubezpieczenia Marta Adamczyk,
- Sklep Wielobranżowy Rober Borkowski,
- P.H.U Rafał Jarosz,
- Dariusz Majewski,
- Adam Madej.

Sprint Wierzchowiska to nie tylko treningi i mecze, ale również działalność prospołeczna oraz promowanie sportu i kształtowanie zdrowych nawyków wśród dzieci i młodzieży. Najlepszym tego przykładem był Dzień Dziecka, zorganizowany przez zawodników, działaczy oraz sympatyków klubu. Podczas wspomnianego wydarzenia licznie przybyłe dzieci wraz z rodzicami mogły aktywnie spędzić niedzielne popołudnie

w towarzystwie rówieśników i w miłej atmosferze. Na przybyłych czekało wiele atrakcji, m.in. dmuchańce oraz duża ilość gier i zabaw, w których chętnie brali udział zarówno dzieci, jak i rodzice. Główne konkurencje to: slalom z piłką pomiędzy pachołkami, wyścigi z piłką w dwóch grupach, rzuty karne oraz karne z zawiązanymi oczami. Prawdziwym hitem okazała się turniej par mieszanych tj. rodzic lub inny członek rodziny w parze z dzieckiem. Konkurencje odbywały się w duchu czystej i sportowej rywalizacji. Wszystkie dzieci biorące udział we wspomnianych konkursach otrzymały pamiątkowe medale oraz różne gadzety związane ze SPRINTem Wierzchowiska. Na wszystkich przybyłych czekał także skromny poczęstunek.

Historyczne trzecie miejsce w tabeli ligowej znacznie zwiększyło oczekiwania wobec nowego sezonu. Zarówno trener, jak i zawodnicy za cel priorytetowy stawiają sobie po raz kolejny zajęcie miejsca w pierwszej trójce. O powtórzenie wyniku z poprzedniego sezonu będzie niewątpliwie trudno, bo do Lubelskiej Klasy B dołączyły między innymi rezerwy LKS-u Stróża oraz BLKS-u Granit Bychawa. Wszystko jest jednak możliwe i zależy głównie od postawy zawodników na boisku. W sezonie 2021/22 trener Sprintu będzie miał do dyspozycji 23 zawodników. Są to: Biżek Piotr, Chmiel Łukasz, Chmura Damian, Czarniecki Bartłomiej, Dolecki Daniel, Drzazga Jakub, Dul Michał, Firosz Paweł, Flis Daniel, Grzyb Karol, Ilczuk Kamil, Lenart Rafał, Łoszak Patryk, Momot Daniel, Pikula Rafał, Ptasznik Arkadiusz, Sobierajski Łukasz, Staszowski Krzysztof, Sudy Karol, Wojciechowski Kamil, Wojciechowski Daniel, Zarzeczny Dawid, Zieliński Paweł.

Wierzmy, że w obecnym sezonie uda się poprawić wynik z sezonu 2020/21. Przede wszystkim chcemy, aby piłka sprawiała nam radość, a nasza gra cieszyła oko kibiców.

Daniel Flis

WIKLINĄ WYPLATANE - TRADYCJA POŁĄCZONA Z NOWOCZESNOŚCIĄ

Lubelskie
Smakuj życie!

Krajowa Sieć
Obszarów Wiejskich

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2014-2020

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie.” Operacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Schematu II Pomocy Technicznej „Krajowa Sieć Obszarów Wiejskich” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020. Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

„Wikliną wyplatane - tradycja połączona z nowoczesnością” to projekt utworzony w partnerstwie Koła Gospodyń Wiejskich „Wysokie Obcasy” w Modliborzycach z Gminą Modliborzycze, Biblioteką u Kazimierza w Modliborzycach oraz Gminnym Ośrodkiem Kultury w Modliborzycach w ramach Planu Działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 Plan operacyjny na lata 2020-2021. Całkowita wartość projektu wyniosła 11 677, 16 zł.

Dzięki wsparciu Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich grupa 15 aktywnych osób (członków organizacji pozarządowych, m.in. Kół Gospodyń Wiejskich, a także osób młodych, działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich) z terenu gminy Modliborzycze wyruszyła wraz z nami w aktywnie inspirującą podróż po nowe umiejętności rękodzielnicze. Uczestniczki projektu wzięły udział w 6-dniowym cyklu szkoleniowo-warsztatowym.

Pierwszy dzień przypadł na 17 sierpnia - to właśnie tego dnia w sali konferencyjnej odbyło się szkolenie z panią Marzeną Maziarczyk - specjalistką ds. agroturystyki, wiejskiego gospodarstwa domowego i przedsiębiorczości, pracownicą działu Powiatowego Zespołu Doradztwa Rolniczego w Zamościu, z siedzibą w Sitnie.

Dzięki szkoleniom: „Kobieta aktywna w środowisku lokalnym - motywowanie i inspirowanie do rozwoju” oraz „Rękodzieło jako alternatywne źródło dochodu” Panie poznały swoje mocne strony, a także przekonały się, w jaki sposób mogą je wykorzystać w naszym środowisku. Uczestniczki - zmotywowane i zainspirowane - wróciły do domów z głowami pełnymi pomysłów na nowe przedsięwzięcia.

Kolejne dni (18-19 sierpnia) poświęcone zostały intensywnej nauce rękodzielnictwa w nowoczesnej formie. Dwudniowe warsztaty z wyplatania z wikliny papierowej poprowadziła pani Barbara Kapusta - kobieta niezwykle aktywna w artystycznym środowisku lokalnym, członkini Klubu Pracy Twórczej przy Janowskim Ośrodku Kultury oraz Stowarzyszenia Kobiet Powiatu Janowskiego, kilkakrotna laureatka konkursów organizowanych podczas Festiwalu Kaszy „Gryczaki” w Janowie Lubelskim.

To właśnie dzięki pani Barbarze uczestniczki warsztatów w miłej atmosferze po raz pierwszy zapoznały się z techniką wyplatania kosza z wikliny papierowej. Najtrudniej było chyba zacząć - wykonanie denka, czyli podstawy takiego koszyka nie było łatwe. Jednakże kiedy Paniom udało się wypleść już dno i zakończyć je specjalnym splotem - wyplatanie ścianki koszyka już szło dużo łatwiej.

W trakcie twórczej pracy Panie poznały tajniki samodzielnego wytwarzania dobrego materiału do wyplatania, czyli tych papierowych rurek zwanych właśnie wikliną papierową.

Chociaż na początku wykonanie koszyka wydawało się być dla niektórych Pań zupełnie niemożliwe - metodą małych kroczków wszystkim się udało stworzyć własne rękodzieło. Wykonane prace zostały pokolorowane wedle uznania uczestniczek warsztatów i utwardzone, dzięki czemu będą im służyć przez długi czas.

Ostatnie 3 dni warsztatów przebiegły bardzo pracowicie - tym razem z naturalnego materiału plecionkarskiego tj. wikliny naturalnej Panie miały za zadanie wykonać kosz z pałąkiem i kulę. Do naszego małego miasteczka przyjechał Instruktor wikliniarstwa - pan Grzegorz Gordat - twórca ludowy, mistrz w zawodzie koszykarz - plecionkarz, człowiek z pasją, który przekazał Paniom obfitą porcję wiedzy i umiejętności plecionkarskich. Pan Grzegorz z wikliniarstwem ma do czynienia w swym życiu od dzieciństwa - najpierw podglądał jak wyplatał jego wuj, uczył się od niego fachu przekazanego z pokolenia na pokolenie, po czym zdobył uprawnienia instruktorskie w Stowarzyszeniu Akademia Łucznicza i do dziś wyplata cuda z wikliny naturalnej!

Najpierw uczestniczki projektu zapoznały się z surowcem plecionkarskim oraz z techniką jego pozyskiwania w odpowiednim czasie. Poznały też narzędzia niezbędne do wyplatania, czyli sztydło i dobrej jakości sekatör, sposób wybierania odpowiednich prętów oraz technikę tzw. „czyszczenia” ich. Przez pierwsze dwa dni Panie uczyły się wyplatać kosz. Wydawało się, że będzie prosto, jednak nie było.... Nie tak łatwo jest przeplatać pomiędzy sobą poszczególne pręty z wikliny. Każda uczestniczka warsztatów uważnie słuchała wskazówek Pana Grzegorza, który krok po kroku wykonywał instruktaż, a następnie służył Paniom pomocą w trakcie ich samodzielnej pracy. Osnowa, denko, żebro, gima, warstwa, pałąk - to pojęcia, które z pewnością każda z uczestniczek projektu na długo zapamięta ;) Powstały kosze niższe i wyższe - to już w zależności od zdolności, cierpliwości i staranności Pań.

Ostatniego dnia Panie tworzyły na warsztatach kule. Pan Grzegorz nauczył uczestniczki w jaki sposób uelastycznić wiklinę oraz jak stworzyć sobie taką odpowiednią konstrukcję do wyplatania, po czym, pamiętając o odpowiedniej technice przeplatania wiklinowych prętów można było zaleść do woli płacząc, przeplatając, zaplatując dowolną ilość prętów wedle własnego uznania. Humory dopisywały - zarówno prowadzącemu jak i uczestniczkom, dzięki czemu Panie dostały w bonusie instruktaż wplecienia wiklinowego wianka.

Chwilami potrzeba było dużo siły i zaangażowania ze strony uczestników, aby pojąć i przełożyć na własną pracę przeprowadzony instruktaż plecionkarski. Powstały piękne prace, które po odpowiednim wysuszeniu z pewnością posłużą na lata.

Wiedza i umiejętności zdobyte w trakcie tego 6-dniowego intensywnego projektu z pewnością zostaną efektywnie wykorzystane w przyszłości, zarówno w celu podtrzymania tradycji plecionkarskich na terenie Gminy Modliborzycze, jak i dalszego twórczego rozwoju uczestniczek w rękodzielnictwie!!!

Zarząd KGW „Wysokie Obcasy”
w Modliborzycach

KOBIETA GOSPODARNA WYJĄTKOWA

„Kobieta Gospodarna Wyjątkowa” to konkurs organizowany przez Departament Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego już po raz trzeci. Motywem przewodnim tegorocznej edycji konkursu były lubelskie zioła.

Koła Gospodyń Wiejskich oraz Stowarzyszenia, działające na rzecz rozwoju wsi na terenie województwa lubelskiego, konkurowały ze sobą najpierw w 4 półfinałach w: Chełmie, Zamościu, Białej Podlaskiej i Lublinie w następujących kategoriach konkursowych:

- „Ciasto jak dawniej” – konkurs na najlepszy tradycyjny wypiek cukierniczy,
- „Ziołowe skarby kulinarne” – konkurs na najlepszy produkt z wykorzystaniem lubelskich ziół,
- „Serweta Inspirowana Tradycją” – konkurs na najpiękniejszy wyrób rękodzielniczy.

W tym roku do konkursu we wszystkich półfinałach zgłosiło się aż 308 Kół Gospodyń Wiejskich. Komisje konkursowe wybierały najlepsze ciasta, produkty z ziołami i serwety spośród 1708 zgłoszeń.

Nasze Gospodynie z KGW „Wysokie Obcasy” w Modliborzycach w dniu 8 lipca 2021 roku, przykładem roku poprzedniego, wyruszyły na półfinał do Zamościa, by tam zaprezentować aż 7 pozycji we wszystkich kategoriach konkursowych. Z tradycyjnie wypiekanych od kilku pokoleń ciast Panie zaprezentowały: „Bułkę drożdżową z kruszonką”, „Gryczaka z miętą” i „Sernik Babci Heli”. Na stole konkursowym pojawiły się także produkty z ziołami: „Chlebek czosnkowy z ziołami”, „Ziołowe szaleństwo na obcasach”, „Domowe kluseczki z pastą pietruszkowo-koperkową i pomidorami w ziołach”. „Obcasowe” stoisko przystrojone hortensjami, słonecznikami, ziołami i warzywami przyozdobiły także ręcznie udziergane na szydełku serwety. Kwintesencją wystroju stanowiła „Serweta Babuni” zgłoszona do konkursu na najpiękniejszy wyrób rękodzielniczy.

Dzięki twórczości kulinarnej i rękodzielniczej naszych wspaniałych członkiń - udział w zamojskim półfinale konkursu przyniósł naszemu KGW aż dwa I miejsca na szczeblu powiatowym (powiat janowski) w kategoriach:

- 1) „Ziołowe skarby kulinarne” – za „Ziołowe szaleństwo na obcasach”, czyli zupę-krem z pieczonych warzyw z wykorzystaniem lubelskich ziół, podawaną z chlebkiem wiejskim na naturalnym zakwasie;
- 2) „Serweta Inspirowana Tradycją” – za „Serwetę Babuni” wykonaną na szydełku z białych nici.

Przywieźliśmy piękne pamiątkowe dyplomy – „przepustkę” do finału konkursu oraz nagrody rzeczowe: maszynkę do mielenia Zelmer i zestaw szkła krośnieńskiego, które zasyliły majątek rzeczowy naszego Koła.

W sobotę 4 września 2021 roku nasza reprezentacja wraz ze wsparciem przedstawicieli samorządu lokalnego wyruszyła na finał konkursu, który odbył się w Chełmskim Amfiteatrze Kumowa Dolina. Na Galę Finałową III edycji konkursu „Kobieta Gospodarna Wyjątkowa” zgłosiły się przedstawicielki 143 Kół Gospodyń Wiejskich z województwa lubelskiego. Wydarzenie to

honorowym patronatem objęła Pierwsza Dama - Agata Kornhauser-Duda. W uroczystej Gali uczestniczył także wicepremier Jacek Sasin, poseł do PE Beata Mazurek oraz marszałek województwa lubelskiego Jarosław Stawiarski.

Uczestnicy Gali Finałowej mieli okazję skosztować produktów tradycyjnych oraz potaćzyć i pośpiewać przy akompaniamencie muzycznym ludowych zespołów i kapel. Na scenie wystąpili m.in.: zespół „Bokoryna”, Zespół Pieśni i Tańca „Jawor” UP w Lublinie, Kapela Wujka Romana, zespół ludowy „Drewutnia”. Całość tego uroczystego wydarzenia zwieńczył recital pani Haliny Frąckowiak.

Kiedy nadszedł czas ogłoszenia wyników nasze panie po cichutku marzyły chociażby o wyróżnieniu. Nagrody w postaci czeków i kwiatów laureatkom konkursu wręczali m.in. Członek Zarządu Województwa Lubelskiego - pan Zdzisław Szwed, Dyrektor Departamentu Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich UMWL – pani Ewa Szalachwiej. I stało się – nasze marzenia ponownie się spełniły – wśród tak licznie zgłoszonych finałowych prac rękodzielniczych „Serweta Babuni” wykonana przez naszą członkinię została wyróżniona w kategorii konkursowej „Serweta inspirowana tradycją”. Miło jest zostać docenionym, zwłaszcza za produkt, którego wykonanie choć pracochłonne, było zainspirowanie wspomnieniami z dzieciństwa i czasu spędzonego z ukochaną babcią w domku rodzinnym na wsi pod lasem.

W tym miejscu chcielibyśmy podziękować wszystkim naszym sympatykom, którzy w nas wierzyli i wspierali przysłowiowym „trzymaniem kciuków”. Szczególne podziękowania kierujemy do Burmistrza Modliborzyc – pana Witolda Kowalika za to, że towarzyszył nam osobiście w tym ważnym dla nas dniu. Dziękujemy także pani Sekretarz – Marzenie Doleckiej-Joczek za wsparcie dobrym słowem oraz dodawanie nam otuchy na każdym etapie.

Wszystkim, którym udało się stanąć na podium, serdecznie gratulujemy !!! A pozostałym uczestnikom tego wydarzenia dziękujemy za wspólnie spędzony miły czas i ... do zobaczenia za rok !!!

Zarząd KGW „Wysokie Obcasy”
w Modliborzycach

5 ROCZNICA INTRONIZACJI NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA W PARAFII MODLIBORZYCE

16 listopada 2021 r. wypada 5 rocznica Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w naszej parafii w wymiarze osobistym, rodzinnym i społecznym. Uznaliśmy Jezusa za Króla i Pana naszych serc.

W związku z tym wydarzeniem chciałabym przypomnieć wszystkim, którzy uczestniczyli w tej uroczystości, a także zainteresowanym, czym jest Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa, poświęcając temu tematowi cykl artykułów, wykorzystując wypowiedzi, katechezy i fragmenty z książek, których autorami były lub są osoby zaangażowane w Dzieło Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Będę również informować o działaniach podejmowanych przez Wspólnotę Intronizacyjną. Właśnie już 14/15 września w Święto Podwyższenia Krzyża Świętego Wspólnota z całej Polski pielgrzymują na Święty Krzyż na całonocne modlitwne czuwanie w Intencjach wynagradzających Bożemu Sercu za grzechy osobiste i społeczne, w intencji za Ojczyznę – Polskę, o wierność Bogu, Krzyżowi, Ewangelii.

W wigilię Podwyższenia Krzyża Świętego 13 września rozpoczyna się Wielka Nowenna Adoracyjna, przygotowująca do uczczenia Święta Chrystusa Króla Wszechświata poprzez 24-godzinne adoracje Najświętszego Sakramentu, aby ze Wspólnotami w całej Polsce upraszać łaski dla siebie, parafii oraz wynagradzać Bożemu Sercu i Niepokalanemu Sercu Maryi za grzechy i zniewagi. Nowenna trwa do 21 listopada, tj. do uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

W naszym dekanacie 24-godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu będzie w kościele w Zdziłowicach 23/24 października 2021 r.. Obejmujemy apostołstwem kolejne parafie, zapraszamy grupy modlitwne i całe rodziny na tę adorację.

G.P.

Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa to odpowiedź naszego serca na miłość Jezusa

„Jeśli chcecie ratować świat, trzeba przeprowadzić Intronizację Najświętszego Serca Pana Jezusa we wszystkich państwach i narodach, na całym świecie. Tu i jedynie tu jest ratunek. Posłuchaj, dziecko, by sprawa tak bardzo ważna nie była przeoczona i nie poszła w zapomnienie. Intronizacja w Polsce musi być przeprowadzona. To jest ostatni wysiłek Miłości Chrystusowej na te ostatnie czasy.”

Coraz częściej słyszymy o Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w różnych parafiach i miastach. Co to jest Intronizacja? Dlaczego jest tak ważna?

Intronizacja jest odpowiedzią, publicznym wyznaniem wiary, osobiście każdego, na miłość Jezusa płynącą z Jego Najświętszego Serca. Na miłość Jezusa, który poświęcił swoje życie i odkupił moje grzechy, bym ja mógł żyć wiecznie. Tej wiecznej jedynej Miłości mówię – tak! Wyznaję to publicznie w obecności wspólnoty kościelnej, społecznej i zawodowej.

Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa to postawienie na pierwszym miejscu w swoim życiu Jezusa, Jego prawa, prawdy, miłości, a także sprawiedliwości i miłosierdzia, czyli wszystkich przymiotów Jego boskiego Serca. Postawienie Jezusa na pierwszym miejscu musi być widocznie realizowane w naszym życiu. To my z miłości do Jezusa pragniemy żyć lepiej, to ma być nasze pełne nawrócenie do Boga, walka z własnym grzechem, nalogiem, słabością. To troska, by żyć w stanie łaski uświęcającej, by Jezus mógł w pełni działać w nas i przez nas, byśmy byli Jego świadkami i budowali Jego królestwo na ziemi.

Czym jest poświęcenie a czym intronizacja? Często się zdarza, że w parafii dokonuje się poświęcenie Najświętszego Serca, a nazywa się intronizacją. Pomyłka tkwi w tym, kto może dokonać tego aktu. Poświęcenia może dokonać kompetentna osoba, np. Ks. Proboszcz poświęcając parafię, za którą odpowiada, Sercu Jezusowemu. Rodzice mogą poświęcić swoje dzieci oraz całą rodzinę, a także każdy sam może dokonać „osobistego poświęcenia się Sercu Jezusa”. Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa nie może za mnie dokonać nikt inny, gdyż ściśle wiąże się z porzuceniem grzechów, a tego nikt za mnie zrobić nie może. To ja osobiście uznaję Jezusa Chrystusa za najważniejszego w moim życiu i z miłości do Niego podejmuję walkę z własnym grzechem, pragnąc żyć w stanie łaski uświęcającej. Chcę wyznać to publicznie, w swojej społeczności i wobec Kościoła. To miłość Jezusa, który oddał za mnie życie, mnie pociąga, to On sam powiedział: „A gdy będę podwyższony na krzyżu wszystkich pociągnę ku sobie.” To miłość płynąca z krzyża pociąga nas do uznania Jezusa jako Króla, a nie tylko ogłoszenia Go Królem, czy nawet Królem Polski, bo On Królem jest czy Go ogłosimy czy nie, ale przez świadectwo swego życia w prawdzie, sprawiedliwości i miłości uznajemy Jezusa królowanie nad nami.

Intronizacja to wyznanie wiary i deklaracja życia według tej wiary, a poświęcenie to styl życia, który realizuję dzięki tej odkrytej i wyznanej miłości. Pan Jezus powiedział: „A ja za nich poświęcam samego siebie, by wszyscy wiedzieli, że kocham Ojca.” To Jezus czynem zaświadczył, że kocha ojca, gdyż tylko miłości jest zdolna do poświęceń. Tak i my urzeczenni tą miłością płynącą z Jego Boskiego Serca wyznajemy i uznajemy Jezusa za Króla (Intronizacja) i staramy się żyć według Jego woli i prawa

(poświęcenie się dla Niego). Jest to odwzajemnienie tej miłości, ponieważ On ukochał nas pierwszy.

W osobistej decyzji przychodzimy jako rodziny, wspólnota kościelna, społeczna lub zawodowa: nauczycieli, rzemieślników, handlowców, itd., czyli wspólnota tych, którzy chcą świadczyć życiem o Jezusie. Tworzą oni w parafii Wspólnotę dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, aby nie tylko świadczyć życiem o Jezusie, ale także wynagradzać za grzechy swoje, swoich rodzin oraz za tych, którzy pragną, aby Jezus królował w naszych sercach, rodzinach, zakładach pracy oraz w całym społeczeństwie. Spotykają się w swojej parafii za zgodą Ks. Proboszcza i przed Najświętszym Sakramentem, w duchu adoracji i wynagrodzenia Boskiemu Sercu za grzechy, co tydzień podejmują taką modlitwę. To przez modlitwę Wspólnota przygotowuje parafię do Intronizacji, to ona ofiaruje swoje modlitwy, radości i cierpienia w tej intencji, to ona przygotowuje grupy społeczne i zawodowe do tej uroczystości. To Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa po uroczystej Intronizacji w parafii kontynuuje modlitwy, aby tego aktu mogło dokonać całe miasto i diecezja, a także by każdy mógł wytrwać w swych dobrych postanowieniach. Nie dokonuje się Intronizacji, jeśli nie ma Wspólnoty, by nie był to tylko jednorazowy akt, ale by to było stałe zakorzenienie w Bogu, co dokonuje się, trwając we Wspólnocie na modlitwie przed Najświętszym Sakramentem.

Dokonanie Aktu Intronizacji jest bardzo ważne, bo tylko miłość płynąca z Serca Jezusa jest zdolna przemienić nasze serca, a cywilizację śmierci i nienawiści na cywilizację życia i miłości. To Miłość może usposobić nas do podjęcia nawrócenia. To miłość przemienia ten świat i buduje Królestwo Boże, o przyjście którego modlimy się codziennie w modlitwie Ojciec nasz.

Opowiadając na coraz większe zainteresowanie tematem Intronizacji, prowadzone są rekolekcje i dni skupienia. Przygotowywane do Intronizacji są kolejne parafie i miasta. Modlimy się także, aby takiej Intronizacji dokonał Kościół w Polsce zapraszając do tego aktu Parlament Polski. Dzieło Intronizacji budzi laikat, budzi się Polska, która jest i dalej chce być, wierna Jezusowi i Maryi Jasnogórskiej Królowej Polski.

Ewa Nosiadek

W KRĘGU SZTUKI

**MATKA BOSKA Z DZIECIĄTKIEM
- IRENA ROWICKA**

OD SZWEDA DO BISURMANA

Zapomniana partia powstania styczniowego

Rosyjskie władze powiatu janowskiego nie szczędziły środków finansowych na rozbudowę sieci szpiegów i donosicieli. Mimo to w pobliżu Janowa Ordynackiego powstała partia powstańcza zorganizowana przez dziedzica Wolicy (znacząca, bo liczyła ok. 50 ludzi) mająca zaplecze i poparcie wśród okolicznych mieszkańców⁷¹. Ignacy Solman zaskarbił sobie poparcie i uznanie wśród miejscowych chłopów. Okoliczne gromady wiejskie nie wystąpiły przeciwko dziedzicom Wolicy i Słupia, jak to miało miejsce w pobliskich gromadach Polichna, Brzozówka, Olbiejcin, Krzemień. Wiele wskazuje, że oddział był dobrze wyekwipowany i logistycznie przygotowany do walki partyzanckiej. W styczniu 1863r. powstańcy z terenu Lubelszczyzny posiadali kilkadziesiąt sztuk myśliwskiej broni palnej (dwururki, lefoszówki). Tymczasem we dworze Wolickim zmagazynowano zapas broni palnej (austriackie flinty), zapewne lepszej i nowocześniejszej, od tej w jaką wyposażeni byli żołnierze carscy. Zagrożenie rozumiało dowództwo rosyjskiego garnizonu w Janowie Ordynackim. Stąd dążenie do szybkiego rozbicia tego zgrupowania. Zlekceważenie sił powstańców omal nie zakończyło się wybicciem rosyjskiego oddziału dowodzonego przez porucznika Wasilewskiego. Źródła stwierdzają nawet, że potyczka z 25 na 26 stycznia

KRZYŻ NA KOLONII ZAMEK -
W TYM MIEJSCU PRAWDOPODOBNIE
MIAŁ ZGINĄĆ IGNACY SOLMAN

1863r. skończyła się dla Rosjan porażką i dużymi stratami: „...około wsi Słupie Modliborskie stał się mały oddział powstańców z nie o wiele przeważną liczbą piechoty rosyjskiej. Piechota (rosyjska) poniosła straty zmuszona była do odwrotu a powstańcy pozostawili na placu zabitego jednego i ciężko rannego drugiego towarzysza. Nie wchodząc do wsi udali się w przyległe lasy”⁷². 29 stycznia z Janowa wysłano już siły batalionu: „trzy rot piechoty i kilka dziesięcin Kozaków”. Z janowskiego garnizonu skierowano w rejon Modliborzyc 500 żołnierzy rosyjskich. Nie mogło być mowy o lekceważeniu partii modliborzycyckiej przez Rosjan, skoro płk. Biedraga rozkazał wysłać tak duże (nieproporcjonalnie duże do sił powstańczych) siły wojskowe. Podczas arestowania Solmana

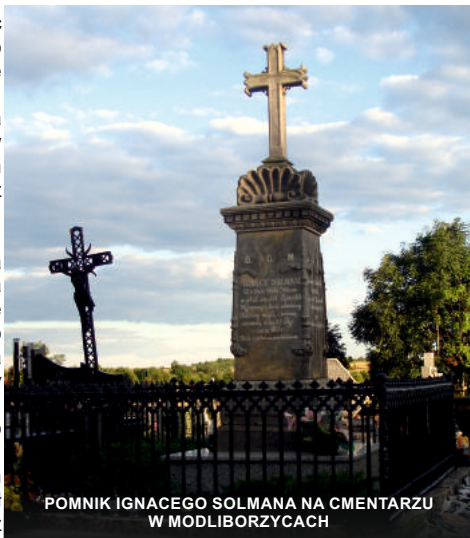

MOGIŁA POWSTAŃCÓW STYCZNIOWYCH
NA CMENTARZU W MODLIBORZYCACH

Kozacy byli bardzo ostrożni, obawiali się zasadzki: „Kozacy odpowiedzieli (Solmanowi), że szukają ekonomy (...) zebrałszy się już w większej masie. Do opodal stojącego Solmana i zmusiwszy tegoż otoczywszy go do koła z odwiedzionymi pistoletami do udania się razem przed dowódcę”.

Martwy dowódca partii modliborzycyckiej był dla Moskali wciąż niebezpieczny. Władze zezwoliły na skromny i szybki pogrzeb dziedzica Wolicy. Również ciała pozostałych insurgentów, których zabito 29 stycznia, Naczelnik Wojenny pozwolił wydać rodzinom. Pochowano ich we wspólnej mogile na cmentarzu w Modliborzycach⁷³. Na pomniku Solmanów Barbara z Bronickich kazała umieścić wiersz wspominający o śmierci jej syna Ignacego. Inskrypcja nagrobna raczej nie zawierała treści politycznie niebezpiecznych, mimo to władze uznały ją za groźną i nakazały zniszczyć.

Mimo długotrwałych, starannych przygotowań, oddział sformowany przez

POMNIK IGNACEGO SOLMANA NA CMENTARZU
W MODLIBORZYCACH

INSKRYPCJA NAGROBNA
NA POMNIKU SOLMANA

dziedzica Wolicy działał około tygodnia. Rosjanie rozumieli, jak niebezpieczne mogło się okazać to ugrupowanie. Można rozważać czy o jego szybkiej klęsce zadecydowały błędy dowódców, inwigilacja przez szpiegów i donosicieli, czy wyjątkowo duże siły wojskowe i środki, jakie przeznaczili Moskale celem jego rozbicia. Niesprawiedliwe jest określanie oddziału Solmana jako niewielkiej lub nieznaczącej partii w powstaniu styczniowym. Bardziej trafne jest określenie tego zgrupowania jako „zapomniana partia modliborzycycka”.

Do końca powstania w Modliborzycach i okolicy nie sformowano już żadnego zbrojnego oddziału, ale władze carskie długo uznawały ten teren za „niebezpiecznie

skory do buntu i rewolucji, po którym Rosjanie z obawą poruszają się nocą”⁷⁴. Wiosną 1867 w najbardziej „buntowniczych” powiatach Rosjanie wzmocnili obsady załóg wojskowych. Z czterech sotni 49 pułku Kozaków dońskich stacjonujących w Biłgoraju, połowę, czyli dwie sotnie skierowano do Janowa Ordynackiego. Dla uniknięcia komentarzy ze strony ludności podano do wiadomości, że było to konieczne ze względu na ściganie złodziei oraz „wzmocnienie nad nim i środków nadzoru”⁷⁵. Z kolei rozkazem gubernatora lubelskiego z maja 1868 garnizon janowski został też zasilony dwoma kompaniami strzelców z 30 połtawskiego pułku piechoty⁷⁶.

Bracia Ignacego - Karol i Stanisław - byli pod stałym nadzorem policji. Z raportów żandarmerii wynika, że samo nazwisko Solman kojarzone z antypaństwową i antyrosyjską działalnością.

W raporcie z maja 1866 roku naczelnik zamojski donosił gubernatorowi, że we wsi Borów (należącej do dzierżawcy Karola Solmana) w szynku Widgórskiego odbywają się polityczne spotkania drobnej szlachty. Naczelnik postulował, by Widgórskiemu cofnąć koncesję propinacyjną (zezwoleń na sprzedaż alkoholu i prowadzenie szynku), bo „zjazdy mogą przynieść wiele złego” a siedmiu najbardziej aktywnym podczas tych zjazdów nakazać płacić po 8 rubli „tytułem kary paszportowej”⁷⁷. Wśród wspomnianych „siedmiu najbardziej aktywnych” znajdował się Karol Solman, legitymujący się obywatelstwem galicyjskim. Z chwilą wejścia w życie takiego zarządzenia Karol Solman musiałby wyjechać lub zrzec się obywatelstwa galicyjskiego. Zapewne przyczyniło się to do opuszczenia przez Karola Solmana przygranicznego Borowa i przeniesienia się do Modliborzyc.

W lutym 1869 roku Stanisław Solman był przesłuchiwany przez policję w sprawie Księdza prałata Kazimierza Sosnowskiego. Akta carskiej policji określały tego duchownego jako „fanatycznego patriotę”, który skompromitował się udziałem w powstaniu i mógł się spodziewać za to kary. Bronił też przed władzami politycznego przestępcy ks. Troszczyńskiego oraz dopuścił do ochrzczenia dziecka wyznania prawosławnego⁷⁸. Sosnowski w styczniu 1869 roku wyjechał z Lublina do Janowa Ordynackiego. Dnia 26 stycznia 1869 r. przebywał u janowskiego proboszcza Jana Getnera. Następnego dnia przybył do naczelnika powiatu janowskiego i zakomunikował mu, że wraca do Lublina. Tymczasem udał się do pogranicznej osady Borów, gdzie 28 t.m. nocował u dzierżawcy Stanisława Solmana⁷⁹. Brat dziedzica Wolicy zeznał, że udzielił duchownemu „zwyczajowej gościny” a nazajutrz odwiózł go do drogi w kierunku Zawichostu, skąd prałat miał się udać do Sandomierza. Stanisławowi Solmanowi nie postawiono żadnych zarzutów. Jednak on również zdecydował się na opuszczenie terenu Borowa i Zawichostu. Objął stanowisko zawiadowcy kolei warszawsko-wiedeńskiej, zmarł w 1895 w Rzeczyca Ziemiańskiej⁸⁰.

Ciąg dalszy w kolejnym numerze Wieści Gminnych

M. Mazur

foto. arch. Biblioteki u Kazimierza

⁷¹ Dokładne przedstawienie ochotników i osób sympatyzujących z partią Solmana wymaga osobnej publikacji.

⁷² Czas, nr. 37, Kraków 15 lutego 1863 s. 2.

⁷³ Adam Polski Andrzej Kasprzak: W hołdzie przeszłości. Miejsca Pamięci Powstania Styczniowego w województwie Lubelskim. Lublin-Fajstlawice 2012, S. Kotowski Opatów w okresie 1861-1863, Warszawa 1935, s. 174.

⁷⁴ AP Lublin, KGL, sygn. 1867/It, k. 5, raport majora Emcowa do Michała Andrejewicza z 10 czerwca 1867 r.

⁷⁵ Tamże, raport z 18 kwietnia k. 19—21 (tłumaczenie z języka rosyjskiego)

⁷⁶ AP Lublin, KGL, sygn. 1868/2, pismo naczelnika żandarmerii warszawskiej z 18 i 22 kwietnia 1868 r., k. 32—33, 37—38, i gubernatora lubelskiego do naczelników z 17 kwietnia t.r., k. 20—23, k. 58—59, rozkaz gubernatora lubelskiego do naczelników biłgorajskiego, tomaszowskiego, hrubieszowskiego, janowskiego i zamojskiego z 22 maja 1868 r.

⁷⁷ AP Lublin, sygn. 1866/14, k. 56.

⁷⁸ A Petrani, Kolegium Duchowne w Petersburgu, Lublin 1950, s. 100.

⁷⁹ AP Lublin, KGL, sygn. 1869/3.

⁸⁰ Metryki parafii Rzeczyca Księga urodzeń, małżeństw i zgonów z 1895, nr. 91.

URZĄD STANU CYWILNEGO W MODLIBORZYCACH INFORMUJE...

....w okresie od 05.07.2021 r. do 30.09.2021 r.

na ślubnym kobiercu stanęli:

- ❖ Bieliński Dawid zam. Słodków Drugi i Mróz Karolina zam. Pasieka
- ❖ Błat Artur zam. Salomin i Widz Paulina zam. Felinów
- ❖ Błoński Jakub zam. Sokółów Podlaski i Szwedo Katarzyna zam. Modliborzyce
- ❖ Bożek Tomasz zam. Kolonia Zamek i Kliza Ewelina zam. Kraków
- ❖ Brodowski Grzegorz zam. Radwanówka i Puzio Marlena zam. Stojeszyn Drugi
- ❖ Chodara Arkadiusz zam. Majdan i Piech Agata zam. Wolica Pierwsza
- ❖ Dolecki Artur zam. Modliborzyce i Maziarz Anna zam. Kfyzów
- ❖ Dycha Paweł zam. Dzwola i Wołoszynek Sylwia zam. Wolica-Kolonia
- ❖ Fiksa Marcin zam. Surochów i Babicka Oktawia zam. Modliborzyce
- ❖ Gilas Mateusz zam. Janów Lubelski i Biała Paulina zam. Wierchowiska Drugie
- ❖ Górski Sebastian zam. Dziadkowice i Siatka Aleksandra zam. Wolica-Kolonia
- ❖ Jarosiewicz Paweł zam. Stojeszyn Drugi i Pakulska Marzena zam. Środa Wielkopolska
- ❖ Kania Dawid zam. Janów Lubelski i Pysz Dominika zam. Gwizdów
- ❖ Kozyra Łukasz zam. Terespol-Kukielki i Serwatka Wioleta zam. Wierchowiska Drugie
- ❖ Krawczyk Mateusz zam. Wolica-Kolonia i Klag Daria zam. Babule
- ❖ Lisowski Krzysztof zam. Lute i Adamek Magdalena zam. Kolonia Zamek
- ❖ Ludian Paweł zam. Stojeszyn- Kolonia i Szymaszek Agata zam. Rudki
- ❖ Martyna Sławomir zam. Brzeziny i Flis Iwona zam. Dąbie
- ❖ Roesner Bartosz zam. Rąbka Zdrój i Jarzynka Anna zam. Słupie
- ❖ Rudnicki Mateusz zam. Modliborzyce i Jużko Joanna zam. Dzwola
- ❖ Rząd Bartłomiej zam. Nowa Osada i Majewska Magdalena zam. Modliborzyce
- ❖ Skupiński Rafał zam. Dąbie i Strzępka Elżbieta zam. Dąbie
- ❖ Stachurski Tomasz zam. Modliborzyce i Raźniak Magda zam. Ciechanowie
- ❖ Sych Paweł zam. Janów Lubelski i Kapusta Sylwia zam. Ciechocin
- ❖ Szczepaniak Przemysław zam. Gwizdów i Krawczyk Dorota zam. Annów
- ❖ Szpyra Sebastian zam. Felinów i Serwatka Patrycja zam. Potoczek
- ❖ Tomczyk Kamil zam. Janów Lubelski i Suchora Ewelina zam. Stojeszyn Drugi

W tym samym okresie urodziło się 20 dzieci:

Bożek Alicja - Modliborzyce
 Bzdryk Marcelina - Wierchowiska Pierwsze
 Chudy Błażej - Brzeziny
 Chudy Miłosz - Zarajec
 Dolecki Jan - Wierchowiska Pierwsze
 Kapron Franciszek Mieczysław - Antolin
 Kapusta Michał - Stojeszyn Drugi
 Kołtyś Radosław - Antolin
 Krasowska Laura - Brzeziny
 Król Oliwier - Wierchowiska Pierwsze
 Lenart Oliwier - Modliborzyce
 Łazur Jakub - Modliborzyce
 Machulak Bianka - Wierchowiska Drugie
 Ożóg Leon - Wierchowiska Drugie
 Pietrzyk Rokszana - Stojeszyn Drugi
 Pietura Rokszana - Słupie
 Skupiński Julian - Kolonia Zamek
 Stepień Zuzanna - Stojeszyn Pierwszy
 Śmietana Jan - Modliborzyce
 Wołoszynek Miłkołaj - Wolica-Kolonia

...w tym samym okresie zmarły 24 osoby:

Banika Tadeusz (1947-2021) - Wierchowiska Pierwsze
 Bielański Zdzisław Zygmunt (1951-2021) - Modliborzyce
 Chodara Genowefa (1946-2021) - Stojeszyn Pierwszy
 Chuda Anna (1959-2021) - Felinów
 Ciupak Jan Eugeniusz (1960-2021) - Kolonia Zamek
 Dziadosz Ryszard Stanisław (1933-2021) - Wierchowiska Pierwsza
 Fiut Eugeniusz Władysław (1957-2021) - Kolonia Zamek
 Gaska Krystyna Stanisława (1939-2021) - Wolica Pierwsza
 Grab Grażyna Maria (1951-2021) - Dąbie
 Kamiński Krzysztof Stanisław (1965-2021) - Węgliska
 Kosidlak Zofia (1954-2021) - Modliborzyce
 Krzysztoń Zofia (1937-2021) - Antolin
 Łukasik Helena Stefania (1931-2021) - Wolica-Kolonia
 Łyszczarz Marcin Jakub (1982-2021) - Słupie
 Mazur Teresa (1940-2021) - Zarajec
 Orłowski Teodor (1950-2021) - Stojeszyn-Kolonia
 Pruszyńska Eugenia Krystyna (1943-2021) - Wolica Druga
 Rząd Kazimierz (1936-2021) - Modliborzyce
 Stasiak Władysław Jan (1940-2021) - Modliborzyce
 Suchora Janusz (1939-2021) - Stojeszyn Drugi
 Wach Łukasz (1995-2021) - Michałówka
 Wołoszynek Genowefa (1934-2021) - Wierchowiska Drugie
 Ziółkowski Jan (1938-2021) - Brzeziny
 ŻoŹynia Stanisław Marian (1951-2021) - Wierchowiska Pierwsza

Dane, dotyczące statystyki urodzeń i zgonów, podawane są na podstawie dokumentów otrzymywanych z innych Urzędów Stanu Cywilnego.

Barbara Jaskowiak

WIEŚCI GMINNE

Adres redakcji: Biblioteka u Kazimierza, Miejsko - Gminna Biblioteka Publiczna im. Kazimierza Zielińskiego ul. Piłsudskiego 63 B, 23-310 Modliborzyce

Telefon: 15 8715 103 E-mail: wiescigminne1@onet.pl

Wydawca: Urząd Miejski w Modliborzycach

Druk: Drukarnia Standruk

Komitet redakcyjny: Marta Frączek, Katarzyna Pyć, Zuzanna Skoczyńska

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść artykułów oraz reklam publikowanych w „Wieściach Gminnych”. Zastrzegamy sobie prawo selekcji, skracania i adiestacji nadesłanych materiałów. Dane osobowe oraz wizerunki osób znajdujące się w „Wieściach Gminnych” są dobrowolne. Podmiotami odpowiedzialnymi za nie są autorzy artykułów. Osoby, których dane dotyczą domyślnie wyrażają zgodę na ich przetwarzanie.

Życzymy wszystkiego najlepszego na nowej drodze życia.

ROZTOCZAŃSKA
SZKOŁA
TRADYCJI

Poznaj swoje muzyczne korzenie!

Bezpłatne lekcje gry dla dzieci (od 9 roku) i młodzieży
na instrumentach ludowych:
skrzypce, suka kocudzka, bęben, basetla

W PROGRAMIE

- nauka gry metodą „ze słuchu”
- lekcje indywidualne
- zajęcia grupowe (muzykowanie w kapeli)
- nauka melodii z okolic Modliborzyc

Prowadzenie: Zbigniew i Krzysztof Butrynowie

GMINNY OŚRODEK KULTURY W MODLIBORZYCACH

ZGŁOSZENIA: tel. 696 067 704

E-MAIL: info@sukabilgorajska.pl

Więcej informacji na:

www.gokmodliborzycy.pl

www.sukabilgorajska.pl/mistrz-tradycji

www.facebook.com/RoztoczanskaSzkolaTradycji